

ת"פ 1169/03/09 - מדינת ישראל נגד ויקטור פרדילוב

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 1169-03-09 מדינת ישראל נ' פרדילוב

בפני כב' השופטת דבורה עטר

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ויקטור פרדילוב

הכרעת דין

פתח דבר

1. אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו באישומים הראשון והשני.

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירת הברחת טובין המיוחסת לו באישומים השלישי והרביעי.

אני מזכה את הנאשם מביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית המיוחסת לו באישום הרביעי.

2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו הברחת טובין בנסיבות מחמירות, 4 עבירות לפי סעיף 211 (א) לפקודת המכס (להלן: "**הפקודה**"), הגשת רשימון כוזב, 6 עבירות על סעיף 212 (א) (4) לפקודה, מסירת אמרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אמרה כזו, 8 עבירות לפי סעיף 212 (א) (6) לפקודה, הטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו, 8 עבירות לפי סעיף 212 (א) (9) לפקודה, החזקת טובין טעוני מס קניה שלא שולם עליהם המס המגיע מהם, 4 עבירות לפי סעיף 22(א) (3) לחוק מס קניה (טובין ושירותים) תשי"ב-1952 (להלן: "**חוק מס קניה**"), פעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, 4 עבירות לפי סעיף 117 (ב) לחוק מס ערך מוסף תשל"ו-1976 (להלן: "**חוק מע"מ**"), הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שיבוש מהלכי משפט, עבירה על סעיף 244 לחוק העונשין.

3. כעולה מעובדות החלק הכללי של כתב האישום, הנאשם הינו טכנאי שיניים במקצועו ובעל תיק "עוסק מורשה" במע"מ.

במהלך התקופה שבין 07/05 - 11/04 רכש הנאשם טבק מעובד מחב' "דובק" שהינה חברה פרטית בעלת רישיון בית חרושת ליצור טבק (להלן: "דובק" ולהלן: "העסקה").

טבק מעובד הינו טובין טעון מס קניה לפי סיווג בפרט מכס 24.03.1010. מס הקניה הינו מס קצוב בשיעור של 240.53 ₪ או 239.34 ₪ או 240.05 ₪ לק"ג טבק מעובד, בתקופה הרלבנטית.

לצורך ביצוע העסקה, עמד הנאשם בקשר עם אלי אורן (להלן: "אורן"), מנהל הרכש ואחראי על טבק בדובק ועם מנכ"ל דובק בתקופה הרלבנטית אריה זייף (להלן: "זייף").

הנאשם הציג בפני אורן זייף, מצג שווא לפיו רכישות הטבק נערכות לצורך יצוא למפעל סיגריות באוזבקיסטן וכי הרכישה נעשית ע"י חברה זרה בשם AGAT HOLDINGS (להלן: "אגאת") שמקום מושבה בקפריסין, והנאשם הוא נציגה.

בהניחה כי מדובר בעסקת יצוא, מכרה דובק לנאשם טבק מעובד ומוצרים נלווים (להלן: "הטובין") וזאת ללא חיובו במס קניה ומע"מ, כנדרש.

הנאשם, אשר אמור היה לייצא את הטובין לחו"ל, ביצע בפועל הברחות של הטובין, בנסיבות מחמירות, בארבעה מועדים שונים, בתקופה שבין 11/04 - 7/05, וזאת ביחד עם אחרים שזהותם בלתי ידועה למאשימה ובדרך של יצוא פיקטיבי לבלגיה, תורכיה ובולגריה.

בפועל, משנפתחו המכולות, נתגלו בהן אשפה, נסורת, שקי חול ואריחי אבן. במקרים מסוימים הטובין כלל לא נדרש בנמל היעד.

עפ"י סעיף 1 לפקודת המכס "הברחה" - מוגדרת כ"יבואם של טובין, יצואם, או הובלתם לאורך החוף או דרך גבולות היבשה, בכוונה להונות את האוצר או לעקוף כל איסור, הגבלה או תקנה לעניין יבואם, יצואם והובלתם של טובין כאמור ולרבות כל ניסיון לעשות את אחד המעשים האלה בכוונה כאמור".

המכולה האחרונה, אשר הייתה אמורה לצאת ב- 07/05, נתפסה בנמל אשדוד ובעת שנפתחה נתגלה כי הינה מכילה עשבים וחול.

דובק, שהניחה כי מדובר בעסקת יצוא, לא הנפיקה חשבוניות מס בגין העסקאות וכתוצאה מכך, נגרעו, מסי קניה ומע"מ בגינן.

ביום 24.07.2005, עת הגיע הנאשם לנמל אשדוד ביחד עם המכולה, הוא התבקש ע"י איש מכס שהזדהה לעצור לבדיקה, חרף כך, סירב לענות לשאלות איש המכס, נכנס לרכבו ונמלט מהמקום.

האישום הראשון

4. בחודש נובמבר 2004 או בסמוך לכך, פנה הנאשם לאורן, עמו הייתה לו היכרות בשל עסקה קודמת שערך עמו ועם דובק, וביקש לרכוש טבק מעובד ומוצרים נלווים לייצור סיגריות (כגון פילטרים, ניירות כסף וכו') עבור אגאת, לשם ייצואם למפעל ייצור סיגריות באוזבקיסטן.

בהתאם לסיכום בעל-פה ובהוראת זייף, התבקש הנאשם לבצע את התשלום בטרם הכנת הסחורה ומסירתה.

חרף כך, שעלות הסחורה שנרכשה, 500 טון טבק חתוך ומעובד וכן מוצרים נלווים לייצור סיגריות, עמדה ע"ס \$ 46,034, שילם הנאשם לדובק סך של \$ 73,602, במזומן, לשיעורין, במהלך חודש 11/04, במטבע זר וכן בש"ח. יתרת הסכום עמדה לזכות הנאשם אצל דובק בעבור עסקאות עתידיות.

במועדים 8.11.04, 21.11.04 ו- 30.11.04 הוצאו ממפעל דובק, בקרית אריה, טבק חתוך ומעובד ומוצרים נלווים לייצור סיגריות ליעד בלתי ידוע. בסופו של דבר, בוצע "יצוא" הטבק בלבד, ללא הנלווים, רק בחודש פברואר 2005.

תהליך "היצוא" פוצל לשניים ובוצע באמצעות עמיל המכס יואל גלעד (להלן: "גלעד"). בגין יצוא זה התקבלו 2 רשימוני יצוא, על שם חברת "קרטייה קלאסיק בע"מ" (להלן: "קרטייה"), שמספריהם 523038735, המתייחס למשלוח 2 קרטונים ו-523039055, המתייחס למכולה מספר MSCU 600582 אשר הכילה כביכול כ- 500 טון טבק מעובד.

מהלך הטיפול במסמכי היצוא וההתקשרות עם גלעד נעשו תוך מעורבותם של גורמים שונים שזהותם בלתי ידועה למאשימה.

כך למשל, לאחר ביצוע יצוא 2 קרטונים, התבקש גלעד, ע"י אדם בשם משה, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "משה"), להזמין קונטיינר נוסף. משה ביקש מגלעד להזמין משאית ולשלחה ליד אליהו.

ביום 3.1.2005 או בסמוך לכך, הוזמנה טלפונית הובלה שבוצעה ע"י הנהג שמעון בן-חמו (להלן: "בן חמו"), שהתבקש להגיע עם מכולה ריקה לאזור אצטדיון "בלומפילד" ביפו.

עפ"י הוראת הלקוח, שזהותו אינה ידועה למאשימה, התבקש בן חמו להמתין בצד הדרך, ביחד עם המשאית ומכולה ריקה, שמספרה 9 MSCU 600582. מאוחר יותר הגיעה משאית נוספת ובה סחורה שנפרקה והועברה למשאיתו של בן-חמו. המכולה נסגרה בסגר מס' 613049 ובן-חמו התבקש לנסוע לנמל אשדוד.

בהמשך, קיבל גלעד מאחר בשם אילן, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "אילן"), את מסמכי המכולה. מסמכים אלה כללו חשבונית מס' 503 על שם חברת קארטייה, בגין טבק חתוך במשקל של 4,650 ק"ג מחולקים ל- 48 קרטונים.

בגין "יצוא" זה המציא הנאשם לדובק רשימונים על שם חברת קארטייה, להלן: "רשימונים").

לאחר המצאת הרשימונים לדובק, ומשהתברר לה כי אינם כוללים את שמה, ביקשה דובק מן הנאשם לקבל רשימוני יצוא שיישאו את שמה וזה האחרון פעל על מנת למלא את בקשתה ולשם כך הסתייע בגלעד, בפניו הציג עצמו כנציג דובק.

גלעד הדריך את הנאשם ואת דובק כיצד לפעול במשרד התמ"ס על מנת להיחשב כיצואן נוסף ולקבל רשימוני הנושא גם את שמה.

תחילה, קיבלה דובק באמצעות אורן מהנאשם רשימוני יצוא שמספרם 523038735 ו-523039055, בהם לא נכללה כיצואן. רק ביום 17.05.05, למעלה מ-3 חודשים לאחר ביצוע היצוא, כביכול, התקבלו בדובק רשימוני יצוא ע"ש חברת קרטייה, שעל גביהם הוסף בכתב יד מס' החברה (ח.פ.) של דובק כאסמכתא לכך שגם דובק השתתפה בתהליך היצוא כ"יצואן משותף".

המכולה נפתחה ע"י המכס הבלגי בנמל היעד באנטוורפן, בלגיה, מאחר ולא נדרשה ע"י איש. במכולה נתגלו, בניגוד למוצהר בחשבונות דובק, 44 ארגזי קרטון בלבד, שתכולתם חול וכן קרטונים ריקים. רק 6 ארגזי קרטון בלבד, הכילו טבק חתוך.

סך מס הקניה שנגרע מאוצר המדינה בגין המשלוח של יצוא פיקטיבי הנ"ל הינו ₪ 1,200,250 (קרן) וסך המע"מ הינו ₪ 203,801 (קרן).

האישום השני

5. בחודש אפריל 2005 רכש הנאשם מדובק, 7.24 טון טבק מעובד וכן 3.035 טון מוצרי סיגריות נלווים. התשלום בוצע באמצעות העברות בנקאיות בתאריכים 23.3.05 (העברה שבוטלה) וב- 7.4.05 ע"ס כולל של \$ 35,350.

בגין הסחורה הנ"ל הפיקה מחלקת הנהלת חשבונות בדובק לאגאת, חשבוניות שמספרן 04/2005 ו- 03/2005 מיום 14/4/2005.

הנאשם דאג להוצאת הסחורה ממפעל דובק, להובלתה ולכלל הקשור בטיפול בתהליך היצוא.

תהליך היצוא בוצע באמצעות עמיל המכס מטעם הנאשם, מחברת "יחדיו עמילות מכס" (להלן: "עמיל המכס").

במסגרת הטיפול בתהליך היצוא, המציא הנאשם לעמיל המכס את החשבוניות. משניסה עמיל המכס לברר באמצעות הנאשם, מהי מהות הקשר בינו לבין דובק, המיר זה האחרון את החשבוניות בחשבוניות של קרטייה שמספרן 1873 ו- 1874 אף הן מיום 14/4/2005, שהוצאו ל"קונה", AKAY GIDA SANAYI בתורכיה.

גם במקרה זה ביקש הנאשם מעמיל המכס לצרף את דובק כ"יצואן משתתף" ברשימון היצוא.

ביום 14/4/2005 הזמין הנאשם הובלה מנהג המשאית אברהם כהן (להלן: "כהן"), והפקיד בידיו תעודת משיכה למכולה ריקה שמספרה 4115710TTNU. כהן העמיס את הטובין בדובק שבפתח תקוה.

עם סיום ההעמסה וסגירת המכולה בדובק, ביקש הנאשם מכהן לנסוע אל מחוץ לשער המפעל ולהמתין לו. לאחר מספר דקות הגיע הנאשם אולם לא סיפק לו תעודת אחסנה לנמל אשדוד כמתבקש, אלא ביקש ממנו לנסוע לכיוון אשדוד.

מאוחר יותר התקשר הנאשם לכהן וביקשו לבצע סטייה מהדרך ולהגיע לאזור מושב בן-זכאי ואח"כ למושב בניה. במושב בניה התבקש כהן להגיע למחסן, שם נפרקה הסחורה ממשאיתו והועמסה מחדש בסחורה שטיבה בלתי ידועה. המכולה נסגרה מחדש והושם בה סגר שמספרו 638283.

לאחר ביצוע ההעמסה המחודשת, התבקש כהן לנסוע לנמל אשדוד ושם קיבל מאדם שזהותו בלתי ידועה למאשימה תעודת אחסנה.

כאשר הגיעה המכולה הנ"ל ליעד במרסין שבתורכיה, היא נפתחה ע"י אנשי המכס התורכי ונתגלו בה 120 שקי מלט הנחזים להיות מתוצרת "נשר" ישראל וכן 18 ארגזי קרטון של שבבי נסורת עץ.

סך מס הקניה שנגרע מאוצר המדינה בגין המשלוח הנ"ל הינו 1,733,300 ₪ (קרן) וסך המע"מ 284,827 ₪ (קרן).

האישום השלישי

6. במהלך חודש יוני 2005 רכש הנאשם מדובק 8.28 טון טבק חתוך ומעובד ו- 0.55 טון נייר סיגריות. התשלום בוצע בהעברות בנקאיות בחודשים מאי ויוני בסך כולל של \$ 70,000.

בגין הסחורה הנ"ל יצאו ממח' הנה"ח של דובק לאגאת, 2 חשבוניות מיום 2/6/2005 שמספרן 05/2005 ו- 06/2005.

הנאשם דאג להובלת הסחורה והוצאתה ממחסני דובק בפתח תקוה וכן דאג להובלת הסחורה ולטיפול בתהליך היצוא.

תהליך היצוא בוצע באמצעות "שי עמילות מכס" (להלן: "שי עמילות מכס").

במסגרת הטיפול בתהליך היצוא המציא מאן דהוא בשם שלמה, שזהותו אינה ידועה למאשימה לשי עמילות מכס, חשבוניות invoice ע"ש חברת "ישראטב טרייד בע"מ" (להלן: "ישראטב") שמספרן 001 ו- 002 מ- 2/6/2005 שהוצאו לקונה I.N.G. BANK SOFIA בבולגריה.

במקרה זה ביקש הנאשם, אשר הזדהה כעובד דובק, בשם "יוסי פרדי" ביחד עם אחרים, כי עמיל המכס יטפל בהכנסת דובק לרשימון כיצואן משתתף. לשי עמילות מכס אף הומצא מכתב מדובק מיום 15.6.2005 בחתימת אורן ובו בקשה להרשם ברשימון כיצואן משתתף.

ביום 2/6/2005 או בסמוך לכך, הזמין הנאשם הובלה מנהג המשאית אנטולי קלימנקו (להלן: "קלימנקו"), אשר העמיס סחורה במפעל דובק בפתח תקוה וזאת לאחר שהגיע בהוראת הנאשם, למפעל דובק עם מכולה ריקה שמספרה 0-411926-WFHU המכולה נסגרה בדובק בסגר מס' MAERSK-ML-IL-0078725.

שלא כבמשלוחים הקודמים, הורה אורן לעובד דובק משה (קול) מטביי (להלן: "קול") להתלוות למשאית העמוסה שיצאה מדובק. בהוראת הנאשם הוביל קלימנקו את המשאית לנמל אשדוד ואיחסן אותה במחסן בונדד אשדוד למשך הלילה.

למחרת (וללא ליווי מדובק) התבקש קלימנקו ע"י הנאשם להוציא את המכולה מן האחסנה ולהובילה למושב בניה למחסן, במקום היתה משאית נוספת וכן משאית מנוף שתופעלו ע"י המנופאי חיים חיים (להלן: "חיים"). המכולה שהורדה מהמשאית של קלימנקו הייתה ריקה והונחה בצד בהוראת הנאשם.

ביום 11/6/2005 הזמין הנאשם את חיים לבצע למחרת היום, עבודות באמצעות המנוף, שיכללו העברת המכולה הריקה ממושב בניה למושב יגל.

במושב יגל העמיסו הנאשם ואחרים משטחים שהוצאו ממשאית שהייתה במקום אל המכולה שהיתה על משאיתו של חיים. הנאשם סגר את המכולה בסגר מספר 517030.

בהוראת הנאשם, הוביל חיים את המכולה ממושב יגל לנמל אשדוד. הנאשם ביקש כי בשטר המטען היוצא מחב' ההובלות בגין ההובלה ירשם שההובלה בוצעה מפתח תקווה לאשדוד ולא ממושב יגל לאשדוד.

במהלך חודש יוני 2005 בוצעה הזמנה בחב' הספנות "מרסק" למכולה ע"י "שי סוכני מכס". ההזמנה בוצעה בשם ישראלטב. תחילה בוצעה ההזמנה לגיאורגיה ואח"כ שונה היעד לורנה-בולגריה.

למשרדי חב' הספנות "מרסק" הגיעו אנשים שונים שזהותם אינה ידועה למאשימה והציגו עצמם כנציגי ישראלטב. "הנציגים" בקשו בכתב לשנות את שם המקבל בבולגריה לחב' GLOBALKAN (להלן: "גלובאלקן") וכן דרשו לשנות את תיאור הסחורה מטבק וחומרים נלווים ליצור סיגריות לאריחי אבן מסוג LIMESTONE.

כאשר הגיעה המכולה לנמל היעד בורנה שבבולגריה היא שוחררה בהתאם למסמכים המתוקנים, כלומר, הוצהר בפני המכס הבולגרי על משלוח אריחי אבן ולא טבק ומוצרים נלווים.

סך מס הקניה שנגרע מאוצר המדינה בגין המשלוח הנ"ל הינו 1,981,735 ₪ (קרן) וסך המע"מ, 310,024 ₪ (קרן).

האישום הרביעי

7. בחודש יולי 2005 רכש הנאשם מדובק 7.63 טון טבק חתוך ומעובד, 1.1 טון נייר סיגריות, 0.5 טון נייר סטניול ו- 0.6 טון נייר שעם (מוצרים נלווים לייצור סיגריות). התשלום בוצע באמצעות העברה בנקאית בסך \$ 30,000 ביום 6.7.05.

בגין הסחורה הנ"ל יצאו ממח' הנה"ח בדובקחשבונות - INVOICE שמספרן 7/2005 ו- 8/2005 מיום 24/7/2005.

גם במקרה זה דאג הנאשם להוצאת הסחורה המועמסת במפעל דובק בפתח תקוה, הובלתה וכל הקשור בטיפול בתהליך יצוא.

תהליך היצוא אמור היה להיות מבוצע באמצעות שי עמילות מכס.

במסגרת הטיפול בתהליך היצוא המציאו אנשים שונים שזהותם אינה ידועה למאשימה חשבון - INVOICE מאת חב' "ישראטב טרייד בע"מ" מספר 002, 003 ו- 004. אשר הוצאו לקונה MURMAN KIKASHVILI בפוטי - גרוזיה.

יצוין כי אחד מהאלמונים שהיו בקשר עם עמילות המכס והזדהה בשם שמעון מסר את מס' הטלפון הנייד של הנאשם לצורך התקשרות.

ביום 23/7/2005 הזמין הנאשם הובלה עבור יום המחרת מנהג המשאית משה לוי (להלן: "לוי"). הנאשם הורה ללוי להעמיס מכולה ריקה מאשדוד שמספרה 6630234MSKU ולנסוע למפעל דובק בפתח תקוה שם הועמסה הסחורה. המכולה נסגרה בסגר מס' ILS002620.

לאחר ההעמסה נסע לוי בהוראת הנאשם לצומת הסיירים שם המתין לו רכב נוסף שליווה אותו למושב בנייה.

במושב בניה נפרקה המכולה והועמסה מחדש ובאותה העת הורה הנאשם ללוי לנסוע לנמל אשדוד.

אורן הורה לקול, להתלוות למשאית העמוסה שיצאה מדובק, אולם מכיוון שזו יצאה כבר את שערי המפעל, הורה אורן לקול להתלוות לנאשם ברכבו, מסוג מרצדס בצבע שחור (להלן: "הרכב") ולחבור למשאית לאחר מכן.

בסופו של דבר, עיכב הנאשם את קול ברכב בתואנות שונות ורק עם סיום הפריקה במושב בניה וכאשר הגיעה המשאית מבניה לצומת הסיירים, הוריד את קול מהרכב והלה עבר למשאית ונסע עימה לנמל אשדוד.

הנאשם שילם לקול 1,000 ₪ כביכול "כהלוואה" בעבור השתהותו בדרך.

בשלב זה, ולאחר שהתעורר חשדם של זייף ואורן בנוגע למשלוח, פנו לגובה מכס אשדוד ועדכנו אותו על יציאת הסחורה מדובק לכיוון נמל אשדוד ביום 24.07.2005.

עמוד 7

זיף עמד בקשר טלפוני עם בית המכס ובמקביל שוחח טלפונית עם קול בניסיון לאתר את מקום הימצא המשאית העמוסה שכן, יצאה ממפעל דובק בשעה 14:00 לערך הגיעה לאשדוד בונדד ל"מחסן חופשי" רק בשעה 20:00 לערך.

עם הגיעה של המשאית, בסופו של יום, לאשדוד, ביקש איש המכס ניסים איבגי (להלן: "איבגי") לבצע בדיקת המכולה באמצעות שיקופה במשקף המכולות.

בשלב זה, הגיעו הנאשם וקול ברכב. איבגי הזדהה בפני הנאשם כאיש מכס וביקש ממנו להזדהות בפניו. הנאשם סירב לדרישתו נכנס לרכב ונמלט מהמקום בנסיעה פרועה, בעוד איבגי אוחז בדלת הרכב.

קול, שהיה עם הנאשם, עוכב ע"י אנשי המכס ונעצר לחקירה.

בבדיקה פיזית שנערכה למכולה בנמל אשדוד נמצאו בקדמת המכולה 6 ארגזי קרטון המכילים טבק במשקל 640 ק"ג, 7 ארגזי קרטון מלאים בחציר, 5 ארגזי קרטון מלאים ברגבי אדמה, 4 ארגזי קרטון מלאים בנסורת עץ, 34 ארגזי קרטון מלאים בחול, 3 שקי חול ו- 2 ארגזי קרטון ריקים.

עפ"י המוצהר ע"י עמילות המכס אמורה הייתה המכולה להכיל 81 ארגזי קרטון של טבק חתוך במשקל 7.635 טון נטו.

משהבינו הנאשם ואנשיו כי המכולה נתפסה, פנה אדם שהזדהה בשם אבי ושזהותו אינה ידועה למאשימה לשי עמילות מכס שטיפלו ביצוא המשלוח וזאת למחרת התפיסה ביום 25/7/2005.

המכונה אבי ביקש להזמין מכולה נוספת ולפצל למעשה את היצוא לשני תיקי יצוא נפרדים, אף שהוסבר לו כי הדבר אינו כדאי מבחינה כלכלית ומייקר את היצוא. עלות היצוא ב- 2 המכולות עמד ע"ס **25,000 ₪**.

למרות זאת התעקש, אבי להפריד את היצוא, הגיע למשרדי חב' שי עמילות מכס ושילם במזומן **15,000 ₪** ע"ח הטיפול ביצוא הכפול.

אבי מסר 3 חשבוניות INVOICE מאת חב' "ישראל טרייד בע"מ" שמספרן 002, 003 ו- 004 מיום 24/7/2005. עפ"י הרישום בחשבונות חלקה של הסחורה הינו פסולת טבק וחול.

אף שכאמור "היצוא" היה מכון לאותו יעד ובאותה אנייה ואף שהוסבר לאבי כי ערך הסחורה כמתואר בסעיף 23 לעיל הינו נמוך וכי תגרמנה עלויות כפולות ע"י פיצול היצוא ל-2 מטענים "התעקש" אבי על ביצוע היצוא המפוצל.

פיצול היצוא נועד לשמש כיסוי בעקבות תפיסת המכולה בנמל אשדוד כאמור בסעיף 14-18 דלעיל.

ביום 25/7/2005 הגיעה לנמל המכולה השנייה ליצוא שמספרה MSKU-6099426. מכולה זו היתה סגורה בסגר מס' 0076641ML והכילה למעשה את הסחורה שנרכשה, הועמסה והוצאה ע"י המכולה המתוארת והמומכלת בסגר כמתואר בסעיף 6 דלעיל.

המכולה הובאה למשקף המכולות בנמל ונמצא כי היא מכילה משטח המכיל נייר כסף לסיגריות, משטח המכיל נייר חום לפילטרים ולסיגריות, שני משטחים המכילים נייר לבן לסיגריות, 5 קרטונים המכילים עשבים יבשים לא מזהים, 1 קרטון מכיל נסורת עץ ו- 75 קרטונים של טבק לייצור סיגריות.

מס הקניה אשר נגרע מאוצר המדינה הינו בסך של **1,836,447 ₪**, בעוד שסך המע"מ עומד על **298,873 ₪**.

תשובת הנאשם לכתב האישום

באשר לחלק הכללי

8. במענה לחלק הכללי של כתב האישום כפר הנאשם בכל המיוחס לו וטען כי כל חלקו התמצה בתיווך.

לדברי הנאשם התבקש על ידי נג דובק, למצוא עבורם רוכשים פוטנציאליים למוצריהם. בעקבות כך תיווך בינם לבין אחר בשם יהודה, אותו הכיר על רקע עסקי ואשר תכנן לבנות מפעל סיגריות באוזבקיסטן (להלן: "יהודה").

לבקשתו של יהודה נערך סיור בדובק, בו נטלו חלק, מלבדו, מי שהוצג על ידי יהודה כיד ימינו בארץ, אבי (להלן: "אבי"), הנאשם וכן בכירי דובק. כבר באותה העת רכשו יהודה ואבי (להלן: "הרוכשים") מדובק, במזומן, מוצרים נלווים לסיגריות והתעניינו לגבי רכישת הטבק.

בהמשך החליטו הרוכשים על רכישת טבק חתוך, לשם ייצואו. במסגרת משלוחי הטבק שנרכש, נתבקש הנאשם לעתים, כמתווך בעסקה, הן ע"י דובק והן ע"י הרוכשים, לסייע בחלק מפעולות הייצוא וההובלה של הטובין. במקרים רבים נעזרו הרוכשים באחרים, שברובם, אינם מוכרים לנאשם.

עוד לדברי הנאשם פעל נמרצות במסגרת התיווך מאחר וסוכם בינו לבין הרוכשים, כי בעבור התיווך והעזרה כאמור לעיל, ישולם לו סך של 3,000 דולר למכולה. ואילו דובק מצידם, הבטיחו לנאשם, כי היה וידאג לרכישות בהיקף ניכר, יועסק על ידם בהמשך במשכורת גבוהה ויהא זכאי לקבלת אחוזים מהמכירות.

בנוסף טען הנאשם כי בדובק העדיפו, שהליכי הייצוא לא ייעשו על ידם. ואולם היות וביקשו לנצל את הטבות המס הניתנות לסחורה מיוצאת, ביקשו מהרוכשים להיעזר בחברה ישראלית אחרת לצורך הייצוא, בעוד דובק תירשם כיצואן משתתף.

בעקבות כך קבעו הרוכשים כי החברות הייצואניות תהיינה קרטייה וישראלטב, אשר בעת הרלוונטית לא היה לנאשם לא היה כל מעמד או קשר אליהן.

הטובין שנרכשו מדובק פוצלו ככל הנראה למספר מכולות, אשר יוצאו בנפרד. הוסבר לנאשם, כי הפיצול נבע משיקולים הקשורים להגבלות על ייבוא הטבק לאוזבקיסטן.

עוד לדבריו, המכולה הרביעית פוצלה לשתי מכולות לבקשת הרוכשים. המכולה שנתפסה היא המכולה הראשונה שהגיעה לנמל ורק חלק מן הטבק נמצא בה. המכולה אשר הכילה את כל שאר הטבק הגיעה למחרת לנמל אף היא.

הנאשם הכחיש כי נמלט מאיש המכס. לדבריו, הלה פתח את דלת הרכב בפראות באזור חשוך מחוץ לבונדד באשדוד, כשהוא לבוש בבגדים אזרחיים ובלא שהזדהה בפניו כאיש מכס. ועל כן עורר את חששו ונמלט מפניו בבהילות, בנסיעה מהירה.

באשר לאישום הראשון

9. באשר לאישום הראשון שב הנאשם טען כי לא שימש כנציג הרוכשים ואף לא הציג עצמו כאמור, אלא כל חלקו התמצה בתיווך. עוד לטענתו הרוכשים הם אלה שהציגו בפני דובק את כוונתם לייצא את הטובין למפעל סגירות באוזבקיסטן. הם נתבקשו על ידי דובק לשאת בתשלום מראש ובמזומן ויתרות הזכות עמדו לזכותם בעבור עסקאות עתידיות.

עוד טען הנאשם כי קיבל את הרשימונים מהרוכשים והעבירם לדובק. כמו כן התבקש על ידי דובק לפעול בשמה, כך שתירשם ברשימוני הייצוא, בהם נכללה קרטייה בלבד, כיצואן משתתף ופעל כאמור, כמתווך, באמצעות גלעד, בפניו התייצג כנציג דובק, לבקשתה ולשם השלמת ההליך.

הנאשם שלל כל ידיעה מצידו באשר לגורל המכולות בנמל היעד בבליגיה, למעט ידיעתו לבקשת הרוכשים לפצל את המכולות משיקולים הקשורים להגבלות על ייבוא הטבק לאוזבקיסטן.

באשר לאישום השני

10. באשר לאישום השני, שלל הנאשם כי רכש מדובק את הטובין או ביצע את ההעברות הבנקאיות ושב וטען כי שימש אך כמתווך בינה לבין הרוכשים. עוד לדבריו, גם באישום זה, כמפורט באישום הראשון, היו פעולות רבות שבוצעו ע"י אנשים שזהותם לא ידועה למאשימה, ולכן לא ניתן לטעון כי הוא שדאג להוצאת הטובין מדובק, להובלתו או לכל הקשור בהליכי ייצואו.

הנאשם אישר כי סייע לרוכשים באיתורה של עמילות המכס, אליה הופנה לראשונה בהמלצת חבר. עוד אישר כי תחילה המציא לעמילות המכס חשבוניות של דובק. ואולם שלל כי החליפן בשל תמיהה שהעלתה עמילות המכס, באשר לקשר בין עסקת הייצוא לבין דובק אלא עשה כן לבקשתו המפורשת של אורן, על מנת שניתן יהיה להוסיף את דובק כיצואן משתתף.

הנאשם אישר בנוסף כי בעת הרלוונטית הזמין את ההובלה מכהן והפקיד בידי תעודת משיכה למכולה ריקה שמספרה 4115710TTNU והלה העמיס את הטובין בדובק שבפתח תקוה. עם סיום ההעמסה וסגירת המכולה

בדובק, ביקש הנאשם מכהן לנסוע אל מחוץ לשער המפעל ולהמתין לו. הנאשם הוסיף וטען כי אמנם חבר אליו בחלוף מספר דקות אולם שלל כי סיפק לו תעודת אחסנה לנמל אשדוד כמתבקש, אלא ביקש ממנו לנסוע לכיוון אשדוד. הנאשם הבהיר כי התקשר לכהן וביקשו לסטות מהדרך ולהגיע לאזור מושב בן-זכאי ואח"כ למושב בניה בהוראתו של אבי. תכולת המכולה שנפתחה בתורכיה נודעה לנאשם בדיעבד ע"י עמילות המכס.

באשר לאישום השלישי

11. באשר לאישום השלישי שלל הנאשם כי רכש את הטובין מדובק או ביצע את ההעברות הבנקאיות אלא שב וטען כי כל תפקידו התמצה בתיווך בינה לבין הרוכשים. עוד לדבריו אך סייע בהובלת הסחורה והצאתה ממחסני דובק ומעורבותו בהליכי הייצוא, אשר בוצעו על ידי שי עמילות מכס, היתה מינימאלית. הנאשם אישר, כי פעל מטעם דובק לרישומה כיצואן משתתף לטענתו השם "יוסי פרדי", מקורו ככל הנראה באי הבנה בעמילות המכס.

הנאשם שלל כל קשר להגעתו של שלמה לשי עמילות מכס ולמסירת החשבוניות של ישראלטב, לבנק בבולגריה.

הנאשם אישר כי הזמין את קלימנקו לביצוע הובלה וכי הלה העמיס את הטובין בדובק בפ"ת לאחר שהגיע למקום בהוראתו, במכולה (להלן: "המכולה") אשר נסגרה בסגר, כמצוין בכתב האישום. הנאשם אף אישר כי הורה לקלימנקו להוביל את המכולה לנמל אשדוד ולאחסן אותה במחסן בונדד אשדוד למשך הלילה (להלן: "הבונדד"). הנאשם אף לא חלק על כך כי במשלוח זה, לראשונה, הורה אורן לקול להתלוות למשאית העמוסה שיצאה מדובק.

עוד אישר הנאשם שלמחרת היום ובהיעדרו של קול, הורה לקלימנקו להוציא את המכולה מהבונדד ולהובילה למחסן במושב בניה. שם המתינה משאית נוספת וכן משאית מנוף שתופעלו על ידי חיים. כן לדבריו, המכולה שהורדה מהמשאית של קלימנקו היתה ריקה והושמה בצד בהוראתו.

יתר המיוחס לנאשם בכתב האישום הוכחש על ידו.

באשר לאישום הרביעי

12. באשר לאישום הרביעי עמד הנאשם על גרסתו כי שימש כמתווך בלבד וההעברה הבנקאית לא בוצעה על ידו. הנאשם אישר כי סייע בהובלת הטובין והוצאתו ממחסני דובק, אולם שלל כי היה מעורב בהליכי הייצוא וממילא שלל ידיעת פרטים באשר לעמילות המכס. מאידך, אישר כי לא מן הנמנע שמי מהאנשים שפעלו עבור אבי, מסר את מספר הטלפון שלו לשי עמילות המכס, תחת השם שמעון.

הנאשם אישר כי הזמין את לוי לביצוע ההובלה והורה לו להעמיס מכולה ריקה מאשדוד ולהגיע למפעל דובק בפתח תקוה. שם הועמס הטובין והמכולה נסגרה בסגר. הנאשם אף אישר כי הודיע ללוי לנסוע לצומת הסיירים, שם המתין לו רכב אשר ליווה אותו למושב בניה ואולם לטענתו עשה כן בהוראת אבי.

הנאשם הכחיש כי הורה ללוי לנסוע ממושב בניה לנמל אשדוד וטען כי לא נכח במקום בעת פריקת המכולה

והעמסתה מחדש.

הנאשם אישר אמנם כי קול התלווה גם למשלוח זה ואולם שלל כי ביצע פעולות על מנת לעכבו. עוד לטענתו, קול נסע עימו ברכבו מדובק עד ליבנה בלבד. בהמשך עבר קול למכוניתו של אבי, מסוג מאזדה והתלווה אליו למושב בניה. באותה העת נסע הנאשם לאסוף את בני משפחתו משדה התעופה וחזר רק לאחר מכן.

עוד טען הנאשם כי במהלך הנסיעה מדובק, סיפר לו קול, על קרוב משפחתו ברוסיה, הסובל ממחלה וביקש את עזרתו. כשהגיעו ליבנה ופגשו באבי העלה בפניו את בקשתו של קול והלה מסר לידיו סך של 1,000 ₪, כמתנה עבור קול.

הנאשם הכחיש את יתר המיוחס לו, לרבות בשל חוסר ידיעה. באשר לאיש המכס טען הנאשם כי לא הבין שהמדובר בנושא משרה כאמור והתנהגותו עוררה בו חשש. באשר לתכולת המכולה, טען הנאשם כי ידע שהטובין פוצל בין שתי מכולות אך לא היה נוכח בעת הפיצול. באשר למכולה השניה, טען הנאשם כי ידע באופן חלקי אודות תכולתה.

דין והכרעה

13. אין חולק כי הנאשם נטל חלק בפגישה שהתקיימה בדובק, לשם רכישת הטובין, טבק ומוצרים נלווים לייצוא, עבור אגאת (להלן: "**הפגישה**"). הפגישה היוותה מסד להגשמת תכלית עסקית זו, אשר לא בוצעה בפעימה אחת, אלא לשיעורין, כמצוין בארבעת פרטי האישום, כאשר האחרונה שבהן, נשוא האישום הרביעי, הובילה, בזמן אמת, לפתיחת החקירה, ובכללה, בנוגע לפעימות שבאו אל קיצן זה מכבר.

14. הנאשם לא חלק על כך כי בעקבות הפגישה, נטל חלק בהזמנת הטובין, כמפורט בכל אחד מפרטי האישום וכן נטל חלק בפעולות הנדרשות למימוש הליכי הייצוא. ואולם טען כי פעל כאמור, בהוראות נגד דובק, או הרוכשים ואך מתוקף מעמדו כמתווך בין השניים. לדידו, משכך ואף אם יוכח כי נפל פגם בהליכי הייצוא של הטובין, אין הדבר מוטל לפתחו.

15. האישומים הראשון והשני מגוללים מבחינה עובדתית, מהלך דברים, אשר השתכלל לטענת המאשימה, לכלל עבירה, בעת שנמצא כי הטובין שנרכש בדובק ועליו הוצהר במסמכי הייצוא, אינו זהה לזה שהגיע בפועל אל נמל היעד, בחו"ל.

גם מהאישום השלישי עלה שהטובין שנרכש בדובק ועליו הוצהר במסמכי הייצוא, אינו זהה לזה שהגיע בפועל אל נמל היעד, בחו"ל. ואולם, עלה בנוסף כי בניגוד לאישומים הראשון והשני, בוצעו פעולות על מנת להתאים את מסמכי הייצוא לתכולה שהגיעה בפועל לנמל היעד.

האישום הרביעי נבדל מיתר האישומים, שכן מתאר מהלך אירועים שנגדע עוד בטרם הושלמו הליכי הייצוא מן הארץ.

16. באשר לאישומים הראשון והשני, נמצאו למדים, בסופו של יום, לרבות מהסיכומים, כי חלקן הארי של העובדות המפורטות בהן אינו שנוי במחלוקת. ההגנה מיקדה את טענותיה בהקשר לפן העובדתי, מעבר לזו המתייחסת להיות הנאשם מתווך בלבד, לחוליה האחרונה שבשרשרת האירועים נשוא אישומים אלה, בצינה כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח את מהות המטען שהגיע לנמל היעד ועל כן לא הוכח כי אינו תואם את המוצהר במסמכי הייצוא, כמפורט בכתב האישום.

17. בשלב זה ומבלי להידרש להכרעה באשר למעמדו של הנאשם בעסקה ואחריותו לביצוע העבירות, אפנה תחילה לבחון, האם עלה בידי המאשימה להוכיח את עובדות כתב האישום, שנותרו במחלוקת, כמפורט לעיל.

באשר לאישום הראשון

18. על פי פרט אישום זה, אבחן תחילה, האם עלה בידי המאשימה לעמוד בנטל ההוכחה המוטל לפתחה להוכיח כי המכולה אשר הגיעה לנמל היעד באנטוורפן בבלגיה, אכן לא הכילה את הטובין, שנרכשו בדובק, כמפורט במסמכי הייצוא, 48 ארגזי קרטון המכילים טבק חתוך במשקל כולל של 4,650 ק"ג, אלא 44 ארגזים בלבד, מתוכם 6 שהכילו טבק ויתרתם, הכילו חול או לא הכילו דבר.

19. בהקשר זה, העידה המאשימה מטעמה, את עודד ברוק (להלן: "ברוק") אשר שימש בעת הרלוונטית כנציג משרד האוצר בבריסל ובכלל זה כנציג המכס לאיחוד האירופי. כמו כן העידה באמצעות שיחת ועידה חזותית, את האחראי במכס הבלגי והמפקח בתחום הסיגריות, נורברט סומרס (להלן: "נורברט") ואת חוקרי המכס הבלגי וילהלם ונקן (להלן: "ונקן") ויוהן ון דר ולדן (להלן: "יוהן").

20. מעדותו של ברוק עלה כי התבקש לראשונה ביום 28.7.05, על ידי מחלקת חקירות מכס ומע"מ, ירושלים, לסייע בחקירה, לאחר מועד תפיסת המכולה נשוא האישום הרביעי.

בתגובה לכך, העלה ברוק על הכתב, ביום 12.8.05, את תוצאות בדיקת המכס הבלגי וצירף את מסמכי החקירה הרלוונטיים כפי שהתבצעה על ידי נורברט, כמפורט בת/112 (שסומן גם בת/136), ו-ת/115 - ת/117.

ברוק שימש אם כן איש קשר בלבד והמדובר בפרטים שאינם מצויים בידיעתו האישית. ועל כן לא ניתן לקבל את האמור במסמכים אלה לאמיתות תוכנם, על פי עדותו.

21. נורברט, העיד אודות הדו"ח ת/112 (ת/136), שערך ביום 11.8.05 ואשר הומצא לרשויות החקירה בישראל על ידי ברוק.

מהדו"ח עלה כי ביום 25.02.05, שוחררה מכולה מס' MSCU 600582/9 מן האנייה באנטוורפן. המכולה נפרקה מהאנייה ביום 08.04.05, ואוחסנה במחסן אלטמירה. המכולה תוארה כמכילה 48 ארגזי קרטון של טבק.

עוד עלה מן הדו"ח כי ממידע אשר התקבל מסוכן האנייה, החברה הגרמנית אשר היתה אמורה לקבל את הסחורה, סירבה לקבלה. על כן נמכר הטבק, שהוברר שהינו מאיכות ירודה, בשלב מאוחר יותר, לחברה בשם ANTAR, ואולם, עד לאותה העת לא הועבר לידיה אלא נותר מאוחסן במחסן אלטמירה. בנוסף עלה כי המחסן נמצא בפיקוחם של inspectionEntropol team of.

22. אמנם עדותו של נורברט כללה פרטים מהותיים הנוגעים למועד הגעת המכולה, תכולתה, פריקתה מהאנייה והעברתה למחסן אלטמירה, בעקבות אי דרישתה על ידי הרוכש. ואולם המדובר במאורעות שאירעו טרם הוחל בחקירה על ידו ואינם בידיעתו האישית. העדים הרלוונטיים לא הובאו לעדות ולא ניתן להסתמך על האמור בדו"ח שערך נורברט אודותיהם, כראיה לאמיתות תכנם.

23. דו"ח נוסף שערך נורברט, **ת/137**, ביום 23.8.05, תיעד בדיקה מדגמית שנערכה לשני ארגזים, מתוך אלה שאוחסנו במחסן אלטמירה. בתומה הוברר שחרף העובדה שהוצהר בכתב כי המכולה כוללת 48 ארגזי טבק, נמצאו בשניים שנבדקו, שקיות פלסטיק המכילות חול.
- מעדותו של נורברט בבית המשפט עלה כי בדיקה זו לא בוצעה בפועל על ידו ועל כן גם עדותו בהקשר זה הינה מפי השמועה בלבד.
24. מעדותו של נורברט וכמפורט ב**ת/138**, עלה בנוסף כי רק ביום 26.9.05, נבדקו כלל הארגזים ותכולתם נרשמה וצולמה (להלן: "**הבדיקה**"). פעולה זו בוצעה בהוראתו של נורברט, על ידי ונקן ויוהן.
25. ונקן ויוהן הובאו לעדות על ידי המאשימה ותיארו את נסיבות עריכת הבדיקה וממצאיה כמתועד ב**ת/142** וכן בדיסק **ת/117**. נמצאנו למדים כי הבדיקה נערכה בנוכחותם של גיא ואן קמן עובד המכס של אנטוורפן ונציג החברה MEES & DEKERF. כמו כן כי נמנו 44 ארגזים בלבד ולא 48 כפי שהוצהר במסמכי הייצוא, כאשר ב-38 מהם נמצא חול ורק ב-6 נמצא טבק חתוך.
26. ואולם כוחן של תוצאות הבדיקה, יפה למועד בו נערכה, רק בחודש ספטמבר 2005. ואין בהן כדי להוות בסיס לקביעת ממצא עובדתי בלתי מוטל בספק, כי זהו גם המטען שהגיע לנמל היעד מלכתחילה, במכולה נשוא מסמכי הייצוא. וביתר שאת בעת שגם מעדותם של יוהן וונקן עלה כי הארגזים היו במצב בלתי תקין וחלק מתכולתם נשפכה ונאספה לארגזים חילופיים ואף מידת היעדר הנגישות למחסן בו בוצעה הבדיקה, היתה מוטלת בספק.
- אמנם עלה לכאורה ב**ת/142**, כי תכולת הארגזים נשוא הבדיקה זהה לזו אשר נפרקה ממכולה MSCU 600582-9 ותועדה במסמך IMT/T1/S0032012 מיום 13.04.05. כמו כן כי נפרקו במחסן אלטמירה 44 ארגזים בלבד ומספר ארגזים ריקים. בניגוד למוצהר במסמכי הייצוא שהמכולה הכילה 48 ארגזים של טבק חתוך.
- ואולם אין המדובר בנתונים שהינם בידיעתם האישית של ונקן ויוהן ולא ניתן לבסס על פיהם כל ממצא עובדתי, משלא הובאו על ידי המאשימה ראיות ישירות להוכחתם.
- לפיכך, מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק, מהמיוחס לו באישום זה.

באשר לאישום השני

27. על פי פרט אישום זה, יש לבחון תחילה האם הוכח כי המכולה אשר הגיעה לנמל היעד במרסין בטורקיה, לא הכילה אכן את הטובין, שנרכשו בדובק, כמפורט במסמכי הייצוא 7.24 טון טבק מעובד וכן 3.035 טון מוצרים נלווים לסיגריות. אלא 120 שקי מלט הנחזים להיות מתוצרת נשר ישראל ו-18 ארגזים המכילים שבבי נסורת עץ.
28. על מנת לשפוך אור על נקודה זו שבמחלוקת, הובא לעדות מטעם המאשימה, חוליו ליברמן (להלן: "**ליברמן**"), עובד חברת סוכנויות ים מאוגדות א.מ.א בע"מ, המייצגת בעלי אוניות בארץ ומטפלת בצרכיהם, ובכללן המבורג סוד, חברת הספנות עליה הוטענה המכולה נשוא האישום השני.
- כמו כן העידה המאשימה מטעמה את בארי פינטו (להלן: "**פינטו**") שמאי חברת הביטוח, אליו פנתה חברת הספנות המבורג סוד, אשר הובילה את המטען נשוא האישום השני, בעת שנדרשה לשלם קנס, לנוכח אי

ההתאמה שמצאו רשויות המכס הטורקי, בין המטען המפורט בשטרי המטען לבין המטען שהגיע לנמל היעד בפועל.

29. במסגרת עדותם של חוליו ופינטו, נמצאנו למדים כי התחקו אודות הרצף הכרונולוגי של האירוע, עד להגעת הטובין אל נמל היעד וקיבלו לידיהם מסמכים רלוונטיים לסוגיה זו, לרבות מרשויות המכס הטורקי, בנוגע למהות המטען שהגיע לנמל היעד, בניגוד למוצהר בשטר המטען.

ואולם, עורכי מסמכים אלה לא הובאו לעדות ועל כן לא הוכחו כדבעי, עובדות כתב האישום הנוגעות לטעון הכרעה בפרט אישום זה ואני מורה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

באשר לאישום השלישי

30. אישום זה, אינו עומד בחלל ריק, אלא מהווה תולדה של העסקה שנרקמה בפגישה וקדמו לו המשלוחים נשואי האישום הראשון והשני.

העסקה נכרתה בין דובק לבין אגאת באמצעות הנאשם, לשם ייצוא הטובין למפעל טבק באוזבקיסטן. התשלום בעבור הטובין התקבל מגורם אחר שאינו אגאת, ובהקשר לאישום זה, כעולה מת/75, בהעברה בנקאית. לצורך מימוש הליכי הייצוא, נרשמה דובק כיצואן משתתף בלבד, כאשר כיצואן העיקרי נרשמה באישומים הראשון והשני קרטייה ובאישומים השלישי והרביעי, ישראלב. כל משלוח יועד לנמל יעד שונה ואמור היה להתקבל על ידי גורם שונה. ובענייננו, בסופו של יום שונה מקבל הטובין בנמל היעד, לגלובאלקאן.

31. עלה אם כן על פני הדברים, כי העסקה שהצדדים לה מוגדרים וספציפיים, הסתעפה ויצאה אל הפועל, באמצעות שלל גורמים מעורבים אשר עצם מיהותם העלתה תהייה, כפי שיפורט עתה.

32. באשר לאגאת, מכרטיס ביקור שהוצג במהלך הפגישה (ת/89) עלה לכאורה כי המדובר בחברה קפריסאית. על גבי כרטיס הביקור צויינה הכתובת בלבד, בניקוסיה, לא צויינו כל אמצעי קשר טלפוניים או גורמים רלוונטיים ליצירת קשר כאמור.

33. כריסטו כריסטוס, איש המכס הקפריסאי, העיד במסגרת פרשת התביעה כי התבקש על ידי רשויות החקירה בישראל, לשפוך אור על נסיבות הקמתה של אגאת ופעילותה העסקית.

עלה מעדותו כי אגאת הוקמה בשנת 2002, על ידי רוה"ח אנדריאס וטרפזריס. עלה בנוסף כי המדובר בחברת מדף שהוקמה לצרכי מסחר כללי ואמורה להימכר לכל דורש ואכן נמכרה בשנת 2004 לאדם בשם נחמיה אלריך, שכתובתו ברומניה ואולם כתובתה הרשומה נותרה במשרדי רוה"ח בקפריסין.

עלה בנוסף מעדותו של העד כי לא נרשמה במסמכים רשמיים, כל פעילות עסקית שהיא של אגאת ואף לא הוגשו מטעמה כל דו"חות המתעדים פעילות כאמור.

34. בנוגע לישראלב, העיד יחיאל יזרעאלי (להלן: "יחיאל"), אשר שימש כרואה החשבון של הנאשם בהקשר לשתי חברות אחרות שהיו בבעלותו. מעדותו עלה כי ישראלב היתה בבעלות הנאשם והתבקש על ידו לפעול להעברת המניות של ישראלב מידי לידי אחר בשם צבי וייס. לדברי יחיאל דרש מהנאשם

שיוודא התייצבותו של אותו האחר שמבקש לרכוש את החברה כשבידיו תעודת זהות. ואכן התייצב בפניו אדם אשר הזדהה כצבי וייס, על פי תצלום צבעוני של תעודת זהות, **ת/151**, ושילם תמורת העברת המניות ביום 31.5.05 במזומן, כמפורט בחשבונית **ת/150**.

מעימות שנערך בין יחיאל לבין צבי וייס, שפרטיו מופיעים על גבי העתק תעודת הזהות הנמצא בתיקיה **ת/151** עלה כי השניים שללו שנפגשו בעבר וממילא שלל צבי וייס כי ביקר במשרדיו של יחיאל.

עלה בנוסף מעדותו של יחיאל כי לא נרשמה בישראל כל פעילות עסקית.

35. באשר לגלובאלקן, העידה המאשימה מטעמה את אריה דולב (להלן: "**דולב**"), אשר היה בעת הרלוונטית הבעלים של חברת אבן הבלקן, שעסקה ביבוא ויצוא מוצרי שיש ואבן ובמקביל לכך גם הבעלים של גלובלקן, שמקום רישומה בבולגריה. חברה זו עסקה באיתור מקורות לאספקת אבן ושיש בבולגריה וביוון ויצואם מבולגריה לישראל וכן למערב אירופה.

דולב שלל כל היכרות או פעילות עסקית עם ישראלטב ושלל כי החשבונית המתעדת לכאורה את העסקה נשוא אישום זה, מוכרת לו.

דולב שלל בנוסף כל היכרות עם הנאשם. הגם שעלה לכאורה כי נרשמה התקשרות טלפונית בין מספר הטלפון שבבעלותו לבין מספר הטלפון של הנאשם ולא נשמע מפיו הסבר מניח את הדעת, לפשר הדבר.

דולב ציין בנוסף כי באחד המשלוחים לבולגריה אכן נתגלתה בעייתיות במסמכים והדבר בא אל פתרונו.

36. גם חלק ניכר מעובדותיו של פרט אישום זה, אינו שנוי במחלוקת.

הנאשם נטל חלק בהובלת הטובין, כמפורט בכתב האישום והוצאתו ממחסני דובק בפתח תקוה, ביום 2/6/2005. הנאשם הזמין את קלימנקו לבצע את ההובלה ובהוראתו הגיע קלימנקו לדובק עם מכולה ריקה שמספרה 411926-0 WFHU (להלן: "**המכולה**"). לאחר שהועמס הטובין על המכולה, נסגרה בדובק בסגר מס' MAERSK-ML-IL-0078725 (להלן: "**הסגר**"). קול התלווה לנסיעה במשאית, מטעם דובק ובהוראת הנאשם הוביל קלימנקו את המשאית לנמל אשדוד ואיחסן אותה בבונדד למשך הלילה.

למחרת, ביום 3.6.05 ובהיעדרו של קול, התבקש קלימנקו ע"י הנאשם להוציא את המכולה מן האחסנה ולהובילה למחסן במושב בניה. במקום המתינה משאית נוספת וכן משאית מנוף שתופעלה ע"י חיים. המכולה הייתה ריקה והונחה בצד בהוראת הנאשם.

37. מסך כל המקובץ לעיל, שאין עוררין על התרחשותו, עלה כי הנאשם נטל חלק פעיל בהוצאתו של המשלוח השלישי אל הפועל. הוא דאג להזמנתו של קלימנקו לביצוע ההובלה. כמו כן נכח בדובק בזמן אמת בעת שהטובין הועמסו על גבי המכולה אשר נסגרה בסגר ואמורה היתה לעשות דרכה ישירות לעבר נמל אשדוד, תחת עינו הפקוחה של קול, מטעם דובק. ואולם הליכי קבלת המכולה לנמל לא הושלמו. בהוראת הנאשם, אוחסנה המכולה למשך הלילה בבונדד. אף נמצאו למדים כי גם בבוקר המחרת והגם שאוחסנה בקרבת מקום, לא הוכנסה המכולה במישרין לנמל, לשם השלמת הליכי הייצוא. אלא הוסעה בהוראת הנאשם ותוך ניצול היעדר הפיקוח מצידו של קול בשלב זה, למושב בניה.

כעולה מכלל מסמכי ייצוא, לרבות **ת/166**, המהווה אסמכתא למכולה שהוטענה בפועל על האנייה, המכולה הריקה שהובלה למושב בניה, זהה למכולה שהגיעה בסופו של יום לנמל, כשהיא סגורה בסגר אחר. משמע היות המכולה ריקה, בשלב זה, מצביע באופן נסיבתי על כך כי הסגר נפתח והיא רוקנה מהטובין שהיו בה.

38. על פי המענה לכתב האישום, יתר עובדות כתב האישום הנוגעות למאורעות המכולה החל משלב זה ועד להגעתה בסופו של יום לנמל אשדוד שנויות במחלוקת ובאו לידי ביטוי בעדותו של חיים.

חיים זכה לאמוני ולא מצאתי כל מניע לפקפק במהימנותו. לא נעלם מעיני כי מטעמים השמורים עימו, נמנע חיים מלכתחילה לאשר את היכרותו האישית עם הנאשם, גם טרם אירוע זה ואף כי היה בליבו על הנאשם מאחר ולא פרע את התשלום בו התחייב לשאת בעבור ההובלה. ואולם לא היה בכך כשלעצמו כדי לחתור תחת כלל מהימנות גרסתו. וביתר שאת בעת שבחינת עדותו של חיים העלתה כי תיאר באופן אותנטי, את הדברים לאשורם, הגם שחלקם ציירו גם אותו באור שלילי. כדוגמת היענותו לבקשת הנאשם לציין את נקודת המוצא של ההובלה כפתח תקווה ולא מושב יגל, ממנה בוצעה בפועל.

אף העובדה כי הנאשם לא חלק על חלקה הארי של עדות חיים, היוותה תמיכה במהימנות הגרסה.

ובהקשר לכך יצוין כי בעדותו בבית המשפט אישר הנאשם גם נסיבות עליהן חלק במענה לכתב האישום. הנאשם אישר את מעורבותו בהזמנתו של חיים בחלוף מספר ימים, להגיע למושב הממוקם בקרבת שדה התעופה, על מנת להוביל את המכולה לנמל אשדוד. כמו כן אישר כי המתין לחיים בכניסה למושב והובילו למרכז המושב שם פגש באבי והציג בפניו את חיים והשניים נסעו יחדיו, בעוד הנאשם ממתין ברכבו. הנאשם גם אישר את גרסתו של חיים, כי הורה לו לכתוב את מקום המוצא של ההובלה, כפתח תקווה, ולא מושב יגל ממנו בוצעה בפועל.

39. שוכנעתי לאור עדותו של חיים כי בחלוף כשבוע מהמועד בו פרק את המכולה מהמשאית של קלימנקו, במושב בניה, יצר עימו הנאשם קשר והורה לו לנסוע למושב בניה ולהוביל את המכולה הריקה למושב יגל. חיים נענה לדרישה, העמיס את המכולה על גבי ה"טריילר" ונסע בהנחיית הנאשם למושב יגל. עם הגעתו למקום, נדרש על ידי הנאשם להמתין ברכבו. באותה העת שהו במקום גם אחרים והמכולה הועמסה, באמצעות מנוף, במשטחים כבדי משקל, שהוצאו ממשאית אחרת שהמתינה במקום.

לאחר העמסת המשטחים, במשקל של 4 טון, נסגרה המכולה. חיים המתין לנאשם אשר העביר לידי את תעודת המשלוח של המכולה. כמו כן ובהוראת הנאשם, מילא חיים את הפרטים המפורטים בשטר המטען **ת/144**, אשר נתפס ברכבו של הנאשם, לרבות מקום המוצא של ההובלה, העיר פתח תקווה ולא מושב יגל, ממהו בוצעה בפועל. לאחר מכן נסע חיים לעבר נמל אשדוד. שם פגש בניציג עמילות המכס אשר מסר לידי את תעודות האחסנה.

טרם כניסתו של חיים לנמל, נבדקה המכולה והוברר כי מספר הסגר אינו תואם את זה המופיע במסמכים. חיים התקשר לנאשם אשר קיבל עליו את האחריות לטיפול בנושא. ואכן בסופו של יום, בא הדבר לכלל פתרון, כניסתו של חיים לנמל אושרה והמכולה נפרקה מעל ה"טריילר".

40. עדותו של חיים שפכה אור, על מעורבותו הפעילה של הנאשם גם בשלב זה, אשר כלל הראיות הנסיבתיות הצביעו על כך, כי במהלכו, הוטענו במכולה הריקה, תחת הטובין, שהיה בה מכלתחילה, משטחים כבדי משקל, אשר הועברו אליה ממשאית אחרת שחנתה במקום.

העובדה כי הנאשם טרח לבצע את פעולות ההטענה, הרחק מעינו הפקוחה של חיים, תוך שהינו מורה לו לשבת בתא הנהג ולא לתהות על קנקנם של הדברים, מלמדת גם היא נסיבתית על אי כשרותן של פעולות אלה.

לאחר תום העמסת המכולה, נסגרה בסגר מס' 517030 השונה מהסגר המקורי בה נסגרה בדובק. אי התאמה זו יצרה את הקושי בקבלת המכולה לנמל, כמתואר בעדותו של חיים. נמצאנו למדים כי גם בהקשר זה פנה חיים במישרין לנאשם והלה דאג להביאו לכלל פתרון.

אף עלה כי הנאשם פעל על מנת להסוות את העובדה כי המכולה לא הגיעה במישרין לנמל אשדוד, כשהיא טעונה בטובין וסגורה בסגר, כפי שתואם במסגרת העסקה וצירופו של קול נועד על מנת לוודא הגשמת תכליתה. הגם שבפועל יצאה המכולה לנמל ממושב יגל, הורה הנאשם לחיים לרשום בתעודת המשלוח, כי מקום המוצא המכולה הינו בפתח תקווה.

41. עובדות פרט אישום זה כוללות בנוסף פעולות המיוחסות לנאשם ואשר נוגעות למימוש הליכי היצוא, באמצעות שי עמילות מכס ופעולות נוספות בהקשר זה, אשר אינן מיוחסות לנאשם במישרין.

אלה הנוגעות לחלקו של הנאשם ברישומה של דובק כיצואן משתתף, לא היו שנויות במחלוקת מלכתחילה.

42. בהקשר ליתר הליכי הייצוא, העידה המאשימה את בעליה של שי עמילות מכס, שלמה ארסבן (להלן: "**ארסבן**"), את עובדות החברה נינה בכמן (להלן: "**נינה**") ויסכה יערי (להלן: "**יסכה**"). כמו כן הוגשה בהסכמה הודעתה של אילנה אלקיים, מנהלת מחלקת ייצוא בחברת הספנות מרסק ישראל (להלן: "**אילנה**").

המדובר בעדים נייטרליים, נעדרי פניות, אשר מצאתי לאמץ את עדותם כלשונה.

מכלל העדויות עלה כי כמפורט בכתב האישום, במהלך חודש יוני 2005 הזמינה שי עמילות מכס, על שמה של ישראלטב, בחב' הספנות מרסק ישראל, מכולה. תחילה צוין היעד כגיאורגיה ובהמשך שונה לוורנה -בולגריה.

בשלב שלאחר מכן התקבלה פניה בשי עמילות מכס, לשינוי שם המקבל בבולגריה לגלובאלקן וכן לשינוי תיאור הסחורה מטבק וחומרים נלווים ליצור סיגריות לאריחי אבן מסוג LIMESTONE וזו הועברה גם לטיפול של חב' הספנות מרסק ישראל (להלן: "**השינוי**").

43. מהלכים אלה הנוגעים לשינוי אינם מיוחסים לנאשם במישרין בכתב האישום והוא אף אינו נקשר במישרין, בעדויות העדים הרלוונטיים.

מעדותו של ארסבן עלה כי טיפל בפתיחת תיק הלקוח ישראלטב, לשם ייצוא טובין דרך נמל אשדוד, בעקבות פניה של שני אנשים, וביניהם אחד הישוב על כיסא גלגלים "ללא מבטא ששינוי שחורות". באותה העת רשם את הפרטים שנמסרו לו על ידם בטופס פתיחת התיק **ת/157** בלא שנחתם, שכן ביקש לפגוש תחילה את הבעלים של החברה. בחלוף מספר ימים התייצב בפניו אדם אשר הציג עצמו באמצעות תעודת זהות **ת/156** כמורן כהן ואולם חזות פניו לא דמתה לתמונה שהתנוססה עליה. ארסבן ציין כי מילא את טופס פתיחת התיק וכן כתב הרשאה לסוכן מכס, **ת/158**, אשר נחתמו בחתימתו של מי שהתייצג בפניו כמורן כהן.

44. גרסתו של מורן כהן באה לידי ביטוי בהודעתו **ת/129**. הוא שלל כל קשר לעיסוק בתחום הייבוא/ייצוא. כמו כן שלל כל היכרות עם ישראל, כי ביקר במשרדי שי עמילות מכס או כי חתם לארסבן על כתב הרשאה. וממילא שלל כי צילום תעודת הזהות, **ת/156**, שאמנם זהה לתעודת הזהות שלו, נמסרה לארסבן על ידו. כמו כן שלל מורן כהן כל היכרות עם הנאשם וכל ידיעה בדבר מספר הטלפון הנייד שלו.
45. מעדותו של ארסבן עלה בנוסף כי הוצג בפניו שאיש הקשר היחיד לעסקה הינו אדם בשם ויקטור. שם זה, הזהה לשמו של הנאשם ומספר טלפון הזהה שלזה של הנאשם, נרשמו בטופס סיכום פגישה/תנאי התקשרות שמולא על ידי ארסבן, ביום 31.5.05 (צרופה **לת/129**).
46. ארסבן תיאר את האדם שהתייצג בפניו כמורן כהן כ"אדם מלא, גובה ממוצע עם כרס, שמן, הוא לא דיבר הרבה, פנים עגולות, קירח". תיאור העולה בקנה אחד הן עם המתועד בתמונה שבתעודת הזהות והן עם תיאורו של הנאשם. ואולם יצוין בהקשר זה כי הנאשם לא זוהה על ידי ארסבן במסדר זיהוי שנערך לו, **נ/33** וארסבן אף שלל כל קשר עם אחר בשם ויקטור.
- במהלך עדותו של ארסבן, הוגש טופס פתיחת התיק של ישראל, עליו צוין בכתב יד, בלתי מזוהה "יוסי פרדי עובד דובק" ומספר הטלפון 050-5488458 (להלן: "**הטופס**").
47. חלקו של ארסבן התמצה בפתיחת התיק והמשך הטיפול במשלוחים גופם, אלה הנוגעים לאישום זה וכן לאישום הרביעי, היה באמצעותן של נינה ויסכה.
48. מעדותה של יסכה עלה כי אנשי הקשר של ישראל, כמפורט בכרטיס הלקוח של ישראל, **נ/12**, שנכתב בכתב ידה, היו שלמה, אשר כזכור לה היה ישוב על כיסא גלגלים, שמעון ואבי. עלה בנוסף כי מספר הטלפון הנייד המופיע בצידו של מי שכונה שמעון, זהה לזה של הנאשם.
49. גם מעדותה של נינה עלה כי הפניה לעסקה נשוא אישום זה הגיעה, במהלך חודש יוני 2005, מצידו של אדם בשם שלמה, הישוב על כיסא גלגלים. ואולם במהלך חודש יולי התייצב אחר בשם אבי, שהציג עצמו כנציג החדש של ישראל. אותו תיארה כגבה קומה, קצוץ שיער, שחרחר ונעים הליכות. מספר הטלפון הנייד שמסר התנוסס על גבי **נ/12**.
- במסגרת עדותה הוגש מסמך הכתוב בכתב ידה, **ת/168**, ובו רשום בין היתר השם ויקטור, הזהה לשמו של הנאשם ומספר טלפון שאמנם אינו זהה לשלו ואולם מופיע **נ/12**, כמספר הטלפון של אחד מאנשי הקשר של ישראל, תחת שמו של שלומי.
- הטופס הוצג בפני נינה והתבקשה התייחסותה באשר למיהותו של יוסי פרדי, עובד דובק המצוין על גביו. ענין זה לא היה זכור לנינה לאשורו אלא אך אישרה את הנטען בהודעתה כי זיהתה את הנאשם במסגרת מסדר זיהוי שנערך לה, **ת/167**, כדומה למכונה יוסי פרדי.
50. אילנה אשר טיפלה בשינוי מסמכי הייצוא, תיארה כי מלבד נציגי שי עמילות מכס, גילה בכך עניין גם אדם הישוב על כיסא גלגלים בשם שלמה, אשר הגיע למשרדה מספר פעמים והציג עצמו כנציג ישראל. הוא טען בפניה כי התבקש לבחון את התקדמות תהליך המשלוח, על ידי הממונה עליו, שגם שמו שלמה ואשר שוהה בוורנה.

51. מסך כל המקובץ עלה כי המכולה יצאה את הארץ, כאשר ברשימון הייצוא מפורט שהינה מכילה את הטובין שנרכשו בדובק במסגרת העסקה, ויועדו לייצוא בחו"ל ועל כן היתה דובק פטורה בגינם, מחבות במיסוי.

52. הצדק עם ההגנה כי לא הוכח בראיות, האמור בסיפא של פרט אישום זה, כי אכן הגיעו לנמל היעד, בוורנה שבבולגריה, אריחי האבן, בהתאם לשינוי המבוקש ולא הטובין שיועדו לייצוא ואולם סך כל הראיות הנסיבתיות שפורטו לעיל, מובילות למסקנה זו.

עלה נסיבתית, כי השינוי התבקש לאחר יציאת המכולה מן הארץ, על מנת שהאמור בו ישקף, עם הגיע המטען לנמל היעד, את המשטחים כבדי משקל שהועמסו במושב יגל, תחת הטובין המקורי שהועמס במכולה, בדובק, במסגרת העסקה. ויצוין כי גם עדותו של חיים באשר למאפייני המשטחים שהועמסו על המכולה, ככבדי המשקל, עולה בקנה אחד עם השינוי, שמהותו הטענת המכולה באריחי קרמיקה.

53. כאמור לעיל כלל הפעולות הנוגעות להליכי הייצוא, מלבד אלה המתייחסות לרישומה של דובק כייצואן משתתף, אינן מיוחסות במישרין לנאשם.

ואולם אין המדובר בפעולות המנותקות מבחינה כרונולוגית זו מזו. שכן הפניה מצידם של מי שהתייצגו בפני שי עמילות מכס כנציגי ישראל, היתה במהלך חודש יוני 2005. גם מ-**ת/104**, עלה כי הפניה מטעמה של דובק להוסיפם כיצואן משתתף, בעקבותיה פעל הנאשם בהתאם, היתה מיום 15.6.05. כך עולה גם מ**ת/164**, תרשומת ערכה נינה בכתב ידה, ביום 15.6.05 ואשר מפרט את העובדה כי ישראל טירשם כיצואן ראשי ודובק כמשני.

אף לא נמצאה תמיכה בעדותם של נציגי שי עמילות מכס, לגרסת הנאשם באשר לפעולות שביצע למולם, לעניין רישומה של דובק כיצואן משתתף. שמו לא הוזכר בהקשר זה והם אף לא נחקרו אודות כך במפורש. האינדיקציה היחידה למעורבות מאן דהוא מטעם דובק אל מול שי עמילות מכס נמצאה במפורט בטופס "יוסי פרדי, עובד דובק", אשר נינה מצאה מאפייני דימיון בינו לבין הנאשם, במסגרת מסדר זיהוי שנערך לה, **ת/167**.

ובעיקר יאמר, כפי שיפורט בהמשך, כי בהודעתו של הנאשם **ת/1**, בהקשר למשלוח הרביעי, אישר הנאשם במפורש כי היה בקשר ישיר עם שי עמילות מכס, גם מעבר לרישומה של דובק כיצואן משתתף, בעת שהתקשר אליהם והורה להם לשלוח את המכולה.

כפי שיפורט גם בהמשך, ניסה הנאשם להתכחש לאמור בהודעותיו בטענה שהחוקרים התנכלו לו, בשל היות אחיו יו"ר ארצי של עובדי רשות המיסים ואין באמור בהודעות כדי לשקף את שאמר לאשורו ואולם שוכנעתי כי המדובר בניסיון של הנאשם להיחלץ מאימרותיו המפלילות ותו לא.

54. אף קיימות ראיות נסיבתיות המצביעות על טביעת האצבע של הנאשם בפעולות הנוגעות להליכי הייצוא, מלבד אלה המתייחסות לרישומה של דובק כייצואן משתתף.

בפני ארסבן התייצב מי שהציג עצמו בכזב כמורן כהן וחזותו לא דמתה לתמונה שבתעודת הזהות שהציג. מאפייני התמונה נראו דומים דווקא לאלה של הנאשם. אמנם ארסבן לא זיהה את הנאשם במסגרת מסדר זיהוי שנערך לו. ואולם לטענתו, איש הקשר היחיד שהוצג בפניו, בהקשר לעסקה זו, הינו אדם בשם ויקטור, שמו של הנאשם

ובעל מספר טלפון הזהה לזה של הנאשם.

אמנם מעדותה של יסכה עלה כי אנשי הקשר של ישראלב, כמפורט בכרטיס הלקוח שלה, הינם שלמה, אשר זכרה כי היה ישוב על כיסא גלגלים, שמעון ואבי. ואולם עלה בנוסף כי בצד שמו של מי שהזדהה בפני יסכה כשמעון, התנוסס מספר הטלפון הנייד של הנאשם.

גם מעדותה של נינה עלה כי נציגי ישראלב היו שלמה ואבי ואולם שמו של הנאשם עלה במסמך הכתוב בכתב ידה, **ת/168**, ובו רשום בין היתר השם ויקטור, הזהה לשמו של הנאשם ומספר טלפון הנקוב בצידו זהה לזה של איש קשר אחר שהציג עצמו בשם שלומי.

55. ובכל מקרה, גם אם הפעולות שבוצעו אל מול שי עמילות מכס, לא נעשו בפועל על ידי הנאשם עצמו אלא על ידי אחרים, ניתן יהיה לייחס לו את ביצוען, מכוח דיני השותפות כמבצע בצוותא עימם. זאת כמפורט בסעיף 29(ב) לחוק העונשין המורה אותנו כי: **"המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר"**.

הלכה היא כי יש לבחון ביצוע בצוותא, אם לאו, בפרשנות רחבה ותכליתית, החורגת מעצם עשיית מעשה פרטני כזה או אחר. יכול שעבריינים הפועלים יחדיו יחלקו ביניהם את הפעילות, כאשר כל אחד מהם מבצע חלק שונה של העבירה ולא דווקא את כל יסודותיה העובדתיים ובלבד שחלקו של כל אחד מהם יהא מהותי להגשמת התוכנית המשותפת ויימצא במעגל הפנימי של העבירה, אשר נבחן באמצעות קרבתו של המעשה אל המשימה המשותפת של המבצעים בצוותא, ועל פי מידת שליטתו של כל אחד מהמבצעים על העשייה העבריינית והתפתחותה. בנוסף לכך, נדרש כי בקרב כל אחד מהמבצעים בצוותא יתקיים גם היסוד הנפשי הנדרש לצורך השלמתה של העבירה, לרבות כוונה מיוחדת, ככל שזו נדרשת. (ר' ע"פ 3293/09 **חיכמת חטיב נ' מדינת ישראל**).

ובענייננו, ייחשב הנאשם כמבצע בצוותא, בעת שעסקין במסכת פעולות שנועדה להגשמת תכלית עבריינית אחת, אשר הנאשם היה חלק ממנה, לאור מעורבותו המהותית בכל אחת מהתחנות אותן עברה המכולה החל מיציאתה מדובק ועד להגעתה לנמל אשדוד בחלוף כעשרה ימים, כמפורט לעיל.

56. סך כל האמור לעיל, מהווה מארג ישיר ונסיבתי המערב לכאורה את הנאשם בביצוע עבירות.

באשר לראיות נסיבתיות נקבע כדלקמן:

"תהליך הסקת המסקנה המפלילה מהראיות הנסיבתיות הוא תלת-שלבי: בשלב ראשון נבחנת כל ראייה נסיבתית בפני עצמה כדי לקבוע האם ניתן להשתית עליה ממצא עובדתי; בשלב שני נבחנת מסכת הראיות כולה לצורך קביעה האם היא מערבת לכאורה את הנאשם בביצוע העבירה. - - - בשלב שלישי, מועבר הנטל אל הנאשם לספק הסבר העשוי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת נגדו. הסבר חלופי למערכת הראיות הנסיבתיות, העשוי להותיר ספק סביר ביחס להנחת ההפללה של הנאשם, די בו כדי לזכותו. בית המשפט מניח זה מול זה את התיזה המפלילה של התביעה מול האנטי-תיזה של ההגנה ובוחן האם מכלול הראיות הנסיבתיות שולל מעבר לכל ספק סביר את גרסתו והסברו של הנאשם".

(ראה ע"פ 10577/02 - אלון שמש נ' מדינת ישראל וכן ע"פ 6167/99 יעקב בן שלוש נ' מדינת ישראל).

כמפורט לעיל, בחנתי תחילה האם יש בסך כל הראיות הנסיבתיות כדי לבסס את העובדות אותן הן באות להוכיח ולהצביע על אשמת הנאשם במיוחד לו ומצאתי כי התשובה לכך חיובית. משכך, הועבר הנטל אל הנאשם לספק הסבר העשוי להותיר ספק סביר ביחס להנחת ההפללה העומדת כנגדו וכפי שיצוין עתה, לא עלה בידו לעשות כן.

57. הנאשם שב ודבק בגרסתו, כי כלל תפקידו בעסקה התמצה בתיווך ולא זכה לאמוני. התרשמתי כי בהיתממות לשמה ובמגמתיות, דבק הנאשם במונח "תיווך", אשר היווה לטעמו הסבר מניח את הדעת למעורבות הניכרת, לרבות זו הבלתי שנויה במחלוקת מצידו בכלל שלבי העסקה ובד בבד עם כך, הקנה לו לטעמו, חסינות מפני אחריות פלילית בגינה. זאת בעוד שבחינת מהות הפעולות אותן ביצע, בהתעלם מהמשמעות הסמנטית שביקש להקנות להן, העלתה מעורבות דומיננטית, בכלל שלבי העסקה, בין אם במישרין ובין אם באופן נסיבתי.

לצורך מתן משנה תוקף לגרסתו בדבר היותו מתווך, שב וטען הנאשם כי חטא בעסקי התיווך גם בעבר. ואולם עדותו נותרה בעלמא, משלא הובאו כל ראיות בכלל ולכך שדרכו צלחה, בתחום זה, בפרט.

הנאשם אף תיאר כי בעסקאות בהן תיווך בעבר, נהג לקשר בין שני גורמים תמורת עמלה ויצא מן התמונה. בעוד שבענייננו, ליווה את העסקה על כל שלביה.

הנאשם ניסה להיבנות בגרסתו זו מעדותם של נ ג דובק, אשר כמותו, עשו שימוש במונח "מתווך". ואולם עלה מעדותם כי ניזונו מהמצג שהציג בפניהם הנאשם עצמו כי רכישת הטובין אינה עבורו אלא עבור גורם אחר, קרי אגאת. כמו כן כי בפועל איש הקשר היחיד של דובק בעסקה היה הנאשם וכל הפעולות בוצעו מולו.

אף לא נמצאה כל תמיכה בעדותם של נ ג דובק, לגרסת הנאשם כי הרוכשים נטלו חלק בפגישה. עדים אלה נחקרו חקירת שתי וערב על ידי ההגנה ואולם לא נטען בפניהם ספציפית, כי הרוכשים הוצגו בפניהם בפגישה כלל או כנציגי אגאת בפרט ואך נשאלו באשר לשני אחרים עלומים, דוברי השפה הרוסית.

בנוסף ניסה הנאשם למצוא תמיכה לגרסתו כי פעל עבור שני הצדדים, במסגרת התיווך ביניהם, בעובדה כי פעל מטעמה של דובק בצירופה כיצואן משתתף. ואולם לטעמי היה בכך עדות כי הנאשם היווה עבור דובק, כתובת בלעדית למיצוי כלל ההליכים במסגרת העסקה ומי שהיה אמון על הוצאתה אל הפועל עד להוצאת הטובין אל מחוץ לגבולות הארץ. ולא כל שכן בעת שתנאי העסקה היו "אקס פקטורי", קרי, תפקידה של דובק בא לכלל סיום לאחר הטענת המכולה בטובין ויציאתה אל מחוץ לשערי המפעל.

הנאשם תיאר כי היה בעל עניין במיצוי העסקה שכן אמור היה לקבל עמלה מהרוכשים ואף טובות הנאה מדובק. נ ג דובק שללו עניין זה מכל וכל ובפועל אף אין עוררין כי חלף מעורבותו של הנאשם בארבעת המשלוחים, טרם זכה לכל תגמול כספי מהרוכשים. וייתכן בהקשר זה בנוסף כי לא אך שהנאשם נמנע מלהביא כל עדות שתתמוך בגרסתו אלא אף הדגיש את המאמצים הניכרים שערך על מנת לאתר את הרוכשים כדי להיפרע מהם, נסיבה החותרת תחת גרסתו כי הסכים לפעול עבורם בכלל המשלוחים, בלא קבלת כל תגמול למפרע.

העובדה כי מעמדו של הנאשם לא היה כמתווך בלבד, באה לידי ביטוי מפורש גם בפנייתו באמצעות בא כוחו דאז, להחזרת הטובין, שנתפסו באישום הרביעי, לידיו (**ת/87**). וביתר שאת בכך שהנאשם נמנע מלהתחייס לבקשה מפורשת של החוקרים, לפרט את מהות הזיקה בינו לבין הטובין.

58. בבית המשפט טען הנאשם כי תיווך בין יהודה לדובק, בעקבות רצונו של זה האחרון, לרכוש טבק בארץ, עבור מפעל טבק שביקש להקים באוזבקיסטן. הנאשם אף שב וטען כי כלל הפעולות שביצע היו בהוראתו של אבי, ששימש כיד ימינו של יהודה בארץ.

59. שמו של יהודה הועלה על ידי הנאשם בהודעתו הראשונה **ת/1** (להלן: "**ההודעה**") שם ציין כי יהודה מוכר לו מעסקים קודמים ברוסיה והתבקש על ידו לתווך בינו לבין דובק.

60. שמו של אבי לא הועלה על ידי הנאשם באותה העת כלל וכלל, אלא אך בהודעתו השניה, **ת/2** (להלן: "**ההודעה הנוספת**"). גם בהודעה הנוספת לא נקשר שמו של אבי כיד ימינו של יהודה, כפי שטען הנאשם בבית המשפט, אלא כמתווך "מאעכר" דרכו נעשה הייצוא. הנאשם אף ציין כי הכיר את אבי דרך צבי וייס, לו מכר את ישראלטאב, שהיתה בעבר בבעלותו.

מההודעה הנוספת עלה בנוסף כי יהודה הוגדר על ידי הנאשם כלקוחו ואילו אבי עושה דברו של הנאשם בהקשר לפעולות הנדרשות על ידי יהודה. זאת בניגוד גמור לגרסתו בבית המשפט, כי כלל הפעולות שבוצעו על ידו, היו במצוותו של אבי. בשל כך אף נשמטת הקרקע מתחת לטענת הנאשם כי הזכיר את אבי בהודעתו הנוספת בלבד ולקח על עצמו פעולות שביצע הנ"ל, מפאת חששו מפניו, לנוכח מעורבותו בפשע.

בהודעה הנוספת אף פירט הנאשם כי אותו אבי הוא שפעל מול שי עמילות מכס והזמין את המכולה ואכן מספר טלפון שמסר הנאשם בהודעה, כמספרו של אבי, זהה לזה שנמסר לעמילות המכס תחת השם אבי **בנ/12**.

61. העולה מההודעה הנוספת כי אבי הינו שלוחו של הנאשם, אף מחזק את הקשר של הנאשם לפעולות שביצעו מי שהתייצגו בפני שי עמילות המכס, כנציגי ישראלטאב.

62. ויצוין כי חוסר עקביותו של הנאשם עלה גם בעימות שנערך בינו לבין צבי וייס, ביום 28.7.05, המצורף להודעה **ת/3**. בניגוד לאמור בהודעה הנוספת, טען הנאשם בעימות כי הכיר את צבי וייס באמצעות אבי ולא להיפך.

63. הנאשם שב וטען באשר להיעדר המאמצים שהשקיעו החוקרים, על מנת להתחקות אחר המכונים יהודה ואבי. דא עקא כי מעבר לכך שנמנע מלהביאם לבית המשפט, עניין האומר דרשני על פניו, אף נמנע מלספק מידע מפורט אודותיהם החל מחקירתו וכלה בעדותו בבית המשפט, באופן שחיזק את התרשמותי כי האמת אינה נר לרגליו.

64. טענתו כי הפרטים המועטים אשר מסר אודות אבי ויהודה, הינם היחידים, אשר היו ברשותו, אינה עומדת במבחני ההיגיון. שכן אף לשיטתו, מדובר בגורמים עמם התקשר מבחינה עסקית והיה מעורב למולם בפעילות עניפה, שהצריכה תקשורת הדוקה, במשך פרק זמן בלתי מבוטל ואף אל מול דובק

ואף אמור היה להיפרע מהם ולו בסופו של יום.

גם טענת הנאשם בעדותו בבית המשפט, כי הכיר רק את שמותיהם הפרטיים של אבי ויהודה ואף לא טרח להעמיק חקר בנושא, שכן בלתי נהוג למסור שמות משפחה, לוקה בחוסר כנות.

65. בהודעה ציין הנאשם, משנאשל אודות אגאת, כי המדובר ביהודה, המוכר לו מרוסיה, מזה שנתיים ואשר פנה אליו על מנת שיתווך בינו לבין דובק. זאת בעוד שבעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי יהודה ביקש ממנו לאתר עבורו אפיקי השקעה שונים בארץ וההתקשרות עם דובק, הוצעה ליהודה על ידו. בהודעה אף טען הנאשם כי יהודה הזדהה למולו בשם זה ושמו ברוסית אינו ידוע לו כלל וכלל. בעוד שבעדותו בבית המשפט, נקב בשמו הלועזי.

בכל מקרה, כלל מהלך הדברים שגולל הנאשם נותר בעלמא, בעת שנמנע מלציין כל פרט אודות המכונה על ידו יהודה, אשר יאפשר בחינת הדברים לאשורם.

גם בבית המשפט עלה בידי הנאשם לתאר את יהודה בכלליות בלבד, כמי שקומתו נמוכה משלו, בעל מבנה גוף רזה ובעל שיער מתולתל.

66. הנאשם העיד בנוסף בבית המשפט כי היה מודע לכתובת עסקו של יהודה ברוסיה, כפי ששרבט בכתב ידו על הפתק, **נ/41**. לדברי הנאשם, המדובר בכתובת משנת 1995, שהיוותה כתובת למשלוח הטובין ההומניטריים.

לא היה בפני הנאשם הסבר מניח את הדעת, מדוע לא הציג את הפתק בפני החוקרים כבר באותה העת וטען כי לא נשאל אודות אבי או יהודה וכי מסר את פרטיהם מיוזמתו. לאור תשובה זו יש אך להרים גבה, מדוע לא הפנה הנאשם את החוקרים לפתק, מיוזמתו, לו אכן היה בכך ממש ויש בהימנעותו מלעשות כן כדי להוות נדבך נוסף להתרשמותי כי הנאשם נמנע במכוון מלספק כל קצה חוט שבחינתו תוכל להוסיף לקריסת גרסתו.

67. גם אודות אבי, אשר זכרו בא לידי ביטוי לראשונה בהודעה הנוספת, התקשה הנאשם למסור מידע מפורט. הוא אך פירט כי הינו מתגורר ביפו-תל אביב ומסר מספר טלפון הזהה כאמור לעיל לזה שנמסר לשי עמילות המכס תחת השם אבי ב-**נ/12** - 052-3935403.

מעדותו של החוקר גדי בהלול (להלן: "**בהלול**"), עלה כי ניסיונותיהם להתקשר למספר זה עלו בתוהו והוברר כי המדובר במספר טלפון המשויך למכשיר טלפון טוקמן, שבעליו אינם ניתנים לאיתור.

בהלול הופנה **נ/2**, טופס מסירת מידע על לקוחות סלקום לאותו המנוי, ממנו עלה אכן כי מדובר במכשיר טוקמן. עם זאת נטען בפניו כי ניתן היה להתחקות אחר מי שעשה שימוש בפועל במספר זה, ואולם בחר שלא למצות את החקירה ולא עשה כן.

עובדתית אכן לא נתבקשה חברת סלקום, להעביר מידע אודות המשתמש. ואולם על פניו פרטי הלקוח המפורטים בנ/2 נראים כניסיון להסוות את העומד מאחוריהם וביתר שאת, בעת שמדובר במכשיר טוקמן, אשר חדל מלפעול כבר בעת החקירה. שם לקוח: פולו פולו, שם מנוי: פולו פולו, ת.ז.ח.פ./דרכון: T19330370,

כתובת לקוח: פולו 1, אילת 99999.

68. באשר לחזותו של אבי, תיאר הנאשם בהודעה הנוספת בכלליות כי **"נראה בחור בריא, שחרחר בעל רכב מושכר מסוג מאזדה"**. בבית משפט תיאר הנאשם את אבי כ**"בחור קצת יותר גבוה ממנו, עם שיער לבן ופנים עם קצת חורים"**. משעומת בחקירתו הנגדית באשר לאי ההתאמה בין שני התיאורים, בהקשר לשיערו של אבי, ניסה הנאשם ליישבה באופן בלתי מניח את הדעת, בציינו כי התכוון לשיער שחור שהעלה שיבה.

המסגרת המשפטית

69. כפי שפורט לעיל שוכנעתי כי הוכחו כל עובדות כתב האישום, הנוגעות לאישום זה ולאור קביעותי העובדתיות אפנה להכריע האם הוכחו על פיהן, כלל העבירות המיוחסות לנאשם.

70. פרט אישום זה מייחס לנאשם בין היתר, ביצוע עבירות בניגוד לפקודה: הברחת טובין בנסיבות מחמירות, הגשת רשימון כוזב, מסירת אמרה שאינה נכונה והטעיית פקיד מכס.

71. באשר לעבירת ההברחה, פקודת המכס מגדירה הברחה בסעיף 1, כ**"ייבואם של טובין, או ייצואם, או הובלתם לאורך החוף או דרך גבולות היבשה, בכוונה להונות את האוצר או לעקוף כל איסור, הגבלה או תקנה בענין ייבואם, ייצואם והובלתם של טובין כאמור, ולרבות כל נסיון לעשות אחד המעשים האלה בכוונה כאמור"**.

כן מורה אותנו סעיף 211 לפקודה כדלקמן:

(א) **"אלה דינם מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ובהחזקת טובין מוברחים אף תשלום פי שלושה מסכום מסי היבוא החלים על אותם טובין:**

(1) המברח טובין,

(2) המחזיק טובין מוברחים או טובין שיבואם אסור,

(3) **מי שבהחזקתו או במרותו או בפיקוחו טובין שייצואם אותה שעה אסור או מוגבל או מוסדר והוא מתכוון להבריחם או יודע שיש כוונה להבריחם.**

(א1) **נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בנסיבות מחמירות, דינו - מאסר 5 שנים או קנס בסכום של פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין ובהחזקת טובין מוברחים גם תשלום פי שלושה מסכום מסי היבוא החלים על אותם טובין."**

מהות המעשים המיוחסים לנאשם, המקימים עבירה זו, לא פורטו במפורש בכתב האישום. גם בסיכומיה לא הפנתה המאשימה במפורש לחלופה הרלוונטית בסעיף 211 (א) המקימה את העבירה, בעניינו של הנאשם אלא טענה אך בכלליות **"כי ההברחה בוצעה בדרך של הובלה וייצוא פיקטיבי שנועד להונות את האוצר"**.

ועל כן מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירה זו.

72. העבירות של הגשת רשימון כוזב, מסירת אמרה שאינה נכונה וכן הטעיית פקיד מכס, באות לידי ביטוי בחלופות של סעיף 212 לפקודה כדלקמן:

(א) אלה דינם מאסר שנתיים או קנס 500 לירות או שני הענשים כאחד:

(4) המגיש רשימון כוזב או לא נכון בפרט מסויים;

....

(6) המוסר בהצהרה או בתעודה שהוגשו לפקיד-מכס אמרה שאינה נכונה או שאינה מדויקת בפרט מסויים, או המגיש או המוסר לפקיד-מכס הצהרה או תעודה שיש בהם אמרה כזו;

....

(9) המטעה פקיד-מכס בפרט מסויים העלול לפגוע במילוי תפקידו;"

כלל מסמכי הייצוא, לרבות רשימון הייצוא, שיקפו את הטובין שנרכשו בפועל מדובק ויצאו משערי המפעל במכולה, כשהיא סגורה בסגר ואמורה לעשות פעמיה במישרין לנמל, לייצואם. כפי שפורט לעיל, שוכנעתי כי תכולת המכולה הוחלפה, עוד בטרם יצאה את הארץ ולא הכילה את הטובין, בעוד שמסמכי הייצוא לא שונו בהתאם, על מנת להסוות את עצם ההחלפה. השינוי התבקש רק לאחר שהמכולה יצאה את הארץ ועל מנת להתאים את תכולת המכולה לזו שתגיע בפועל לנמל היעד.

גם החשבוניות שצורפו לרשימון הייצוא אינן משקפות את הצדדים המקוריים לעסקה: דובק כמוכרת ואגאת כלקוח. אלא עולה מהן שמוכרת הטובין הינה ישראלטאב והלקוח הינו אי.אן.ג'י בנק בסופיה.

לאור הפעולות המהותיות שבוצעו על ידי הנאשם וכן אלה שמצאתי כי היה אחראי לביצוען, למצער כמבצע בצוותא הוכחו כלל יסודות עבירות אלה המיוחסות לנאשם.

73. בנוסף מיוחס לנאשם ביצוע עבירה של החזקת טובין טעוני מס שלא שולם המס המגיע עליהם, בניגוד לסעיף 22(א)(3) לחוק מס קניה, שזהו נוסחו:

(א) אדם שעשה אחד מאלה:

(3) החזיק טובין טעוני מס שלא שולם המס המגיע עליהם ואין כל סיבה מצדיקה את אי התשלום;"

טבק מעובד הינו טובין טעון מס קניה לפי סיווג בפרט מכס 24.03.1010. לאור קביעותי העובדתיות דלעיל בדבר חלקו הפעיל של הנאשם ויכולתו בעת הרלוונטית, להשפיע על גורלם של הטובין, כפי שבא לידי ביטוי באישום זה, יבוא הנאשם בגדר מחזיק הטובין שאין עוררין שלא שולם המס המגיע עליהם.

ולמותר לציין כי כלל המצג הכוזב נועד על מנת להסוות את אי ייצוא הטובין, ולספק את הצדק לאי התשלום, ומשמיט את הקרקע מתחת לכל אפשרות להצדק כאמור, על מנת לבוא בגדר הסיפא של הסעיף.

74. עוד מיוחס לנאשם ביצוע עבירה בניגוד לחוק המע"מ, קרי פעולה במטרה שאחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס, בניגוד לסעיף 117(ב1) שזוהי לשונו:

"(ב1) מי שפעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם

חייב בו, דינו - מאסר 5 שנים."

תכלית העסקה, כפי הוצגה על ידי הנאשם בפני דובק, היתה ייצוא הטובין אל מחוץ לגבולות המדינה, באופן שפטר את דובק מתשלום מס. דובק פעלה על פי מצג כוזב זה ואין עוררין כי לאור זאת אכן לא נשאה בתשלום מס, בגין הטבק.

היה בכלל הפעולות שנקט הנאשם, ולמצער, כמבצע בצוותא עם אחרים, שהובילו לכך שבסופו של יום לא יוצא הטבק אל מחוץ לתחומי המדינה, על מנת להביא את דובק להשתמטות מתשלום המס המתחייב. חזקה על הנאשם כי התכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו, הבאתה של דובק לכלל השתמטות מתשלום המס ועל כן הוכחו גם יסודות עבירה זו.

באשר לאישום הרביעי

75. גם נסיבות אישום זה מהוות חלק מהעסקה. הצדדים לה זהים וההעברה הבנקאית בוצעה שלא על ידי אגאת. בהליכי הייצוא, טיפלה שי עמילות מכס. דובק נרשמה במסמכי הייצוא כיצואן משתתף, כאשר כיצואן העיקרי נרשמה ישראל. נמל היעד היה פוטי בגיאורגיה, וכמקבל הטובין בנמל היעד, נרשם MURMAN KIKASHVILI.

76. אין חולק כי ביום 24.7.05, הגיע למפעל דובק, לוי, שהוזמן למקום על ידי הנאשם, כשעל משאיתו מכולה ריקה מס' 6630234MSKU (להלן: "המכולה") במעמד הנאשם הועמסה המכולה בטובין, המפורטים בכתב האישום: טבק במשקל 7.63 טון, 1.1 טון נייר סיגריות, חצי טון ניר סטניול ו-0.6 טון ניר שעם. המכולה נסגרה בסגר מס' ILS002620 (להלן: "הסגר"). לאחר ההעמסה הורה הנאשם ללוי לנסוע לצומת הסיירים, שם המתין לו רכב אשר ליווה אותו למושב בניה.

77. כבר מסך כל המקובץ לעיל, שאין עוררין על התרחשותו, עלה כי הנאשם נטל חלק פעיל בהוצאתו של המשלוח הרביעי אל הפועל. הוא דאג להזמנתו של לוי לביצוע ההובלה ונכח בדובק בזמן אמת בעת שהטובין הועמס על גבי המכולה אשר נסגרה בסגר ואמורה היתה לעשות דרכה ישירות לעבר נמל אשדוד. ואולם תחת זאת הורה הנאשם ללוי לנסוע לצומת סיירים, שם המתין לו רכב שליווה אותו למושב בניה, תוך הסטת המכולה מדרכה.

78. בבית המשפט גולל הנאשם את מהלך הדברים הנוגע לאישום זה כדלקמן:

"זה היה בקונטיינר אחרון, שאריה זייף לפני זה אמר לי בנוכחות אלי אורן, יום לפני העמסת הקונטיינר האחרון, שתדע - למחרת, כשיגיע הקונטיינר לנמל, יחכה אדם מהמכס בנמל. אמרתי לו שזה מקובל ואני אגיד את זה גם לאבי.

ש. לא ראית בזה בעיה?

ת. למה שאני אראה בזה בעיה? אם אריה זייף אומר - זה קדוש. למחרת, כשאלי התקשר ואמר שהסחורה מוכנה וצריך לבוא לקחת, באנו לשם.

ש. מי זה באנו?

ת. אני באתי ואבי בא ונסע - לא נכנס ואמר לי "תלך אתה כי יש לי מה לעשות". אמרתי לו " בסדר,

אבל תהיה זמין בטלפון, כדי שתלווה את המשאית כי אני צריך לאסוף את ילדי ואשתי". למחרת, הגענו ומילאו את הקונטיינר והכל וסגרו.

ש. מי סגר?

ת. במחסן. המחסנאי - הקטן הזה עם המשקפיים. הוא היה פה גם. הוא סגר את הקונטיינר, הקונטיינר יצא - משה המלווה יצא איתו ברכב. יצאנו עם המשאית מדובק והתקשרתי לאבי ואמרתי לו שאני יוצא עם משה והוא אמר שיפגוש את המשאית בתחנת דלק סיררים ולהגיד לנהג המשאית שתבוא מאזדה בצבע כסף ובחור בשם ככה. המאזדה שייכת לאבי. משה נסע איתי ואבי קיבל את נהג המשאית בסיירים ואמר שלקח אותו למושב בנייה. בדרך, כשאני מדובק נוסע ליבנה, משה התחיל לבכות ושאלתי אותו מה קרה והוא אמר שיש לו מישהו חולה והולך למות ברוסיה ואמרתי לו שאין לי כסף ואבקש מאבי שנעזור לך, כמה שאפשר. הוא אמר תודה רבה. בכניסה ליבנה, יש בית קפה - קיוסק. התקשרתי לאבי ואמרתי לו לבוא מהר ואני יושב בקיוסק עם משה ואז הוא בא ואמרתי לו שלמשה יש בעיה ברוסיה, הוא בוכה וצריך לעזור לו 1,000 ₪ - 2,000 ₪, אם יש, ואחרי זה אני אחזיר לאבי. אבי אמר אין בעיה ונתן לי 1,000 ₪ ונתתי למשה והוא אמר שכאשר יהיה לו, הוא יחזיר לי ואמרתי למשה לנסוע עם אבי ואני צריך לקחת את אשתי וילדי משדה התעופה. הוא שאל איך אסע ואני אמרתי שיסע עם הקונטיינר, כי אין מקום ברכב.

ש. משה אמר שהוא נסע איתך?

ת. 6 אנשים אני לא יכול להושיב ברכב. אני נסעתי לשדה התעופה והבאתי את אשתי וילדי הביתה. בדרך, התקשר אלי משה כמה פעמים ואמר שאלי אורן מחפש אותי ואני לא זמין. אמרתי לו בסדר. התקשרתי לאלי אורן "מה קרה?". הוא שאל איפה אני ואמרתי לו בשדה התעופה והוא אמר שמחכים בנמל לקונטיינר ואמרתי לו שאין בעיה - שאני אגיע לשם כדי שיכניסו את הקונטיינר, כי לא הכניסו.

ש. אני הקראתי לך מההודעה קודם שענית שעלית עם המשפחה שלך הביתה ומשה חיכה ברכב וירדת בחזרה לרכב ונסעת עם משה לבנייה.

ת. למשה היה אסור לעזוב את הקונטיינר.

ש. אמרת שנסעת גם אתה למושב בנייה?

ת. אמרתי שגם אני נסעתי למושב בנייה. אני נסעתי למושב בנייה - זה מה שאמרתי. משה היה...

...

ת. משה היה איתי 3 פעמים.

ש. לגבי הפעם האחרונה, אמרת שאחרי שהבאת את המשפחה שלך חזרה הביתה - ירדת חזרה לרכב ונסעת ביחד עם משה בפעם האחרונה למושב בנייה?

ת. נסעתי למושב בנייה.

ש. ביחד עם משה?

ת. כן, בפעם האחרונה. אני, כשיצאתי מדובק עם משה, במקום שהוא היה במשאית - הוא נסע איתי. אני לא יודע למה. התקשרתי לאריה והוא נפגש איתו שמה. ביבנה, בקיוסק - אמרתי שישבנו ביבנה בקיוסק. הגענו לשם ומשה ביקש אם אני יכול לעזור לו.

ש. נסעת למושב בנייה?

ת. כן. הגענו ונתתי לו כסף ואמרתי לאבי שאני צריך לנסוע לשדה התעופה לאסוף את ילדי ואשתי שמגיעים מאילת והוא אמר לי שהוא יודע... " (עמ' 333 לפרוטוקול, ש' 28).

הנאשם הוסיף ופירט כי לאחר שהחזיר את בני משפחתו משדה התעופה, שם פעמיו למושב בניה, פגש באבי והאיץ בו מאחר והובא לידיעתו על ידי אורן וזייף שממתינים למכולה בנמל. אבי מסר לו כי המכולה מוכנה ועל כן יובילו אותה מיידית לנמל ואילו המכולה הנוספת תובל לנמל בבוקר המחרת.

עוד ציין הנאשם כל אבי בלבד היה אמון על הקשר עם שי עמילות המכס. כמו כן ציין כי עמד בקשר עם נהג המשאית והורה לו להגיע לדובק, לבקשתו של אבי אשר העביר לו את פרטיו.

79. כחלק מקו הגנתו כי שימש כמתווך בלבד, עושה דברו של אבי, ניכר היה בבירור ניסיונו של הנאשם בעדותו בבית המשפט, להרחיק עצמו מביצוע חלק מהפעולות, או למזער את חלקו באחרות בטוענו חוזר ושנה כי כלל הפעולות שבוצעו על ידו, היו במצוותו של אבי.

ויצוין כי גם בגרסתו הממזערת היה כדי להצביע על מעורבותו הפעילה של הנאשם וחלקו המהותי בהוצאת העיסקה אל הפועל.

חלקו הדומיננטי של הנאשם בא לידי ביטוי מפורש, אותנטי ומפורט בהודעה והיה בשוני בין הגרסאות ובחוסר עקביותו של הנאשם כדי ללמד ביתר שאת אודות חוסר מהימנותו וכן באשר להיות הגרסה אך ניסיון בלתי צליח להציל את עורו.

80. מההודעה עלה כי הנאשם הוא זה שקשר את כל הקצוות. משקיבל הודעה מאורן כי המשלוח הרביעי, המכיל 81 ארגזי קרטון של טבק, מוכן, התקשר הנאשם לנציג שי עמילות מכס והודיע לו לשלוח את המכולה ביום א'. הנאשם תיאר כי קיבל מידי אותו הנציג את מס' הזמנה, והתקשר ללוי והורה לו כיצד לפעול.

הנאשם תיאר בהודעה כי הגיע לדובק בעת הרלוונטית לבדו. זאת בניגוד לגרסתו בבית המשפט כי הגיע לדובק ביום ההעמסה ביחד עם אבי והלה נאלץ לעזוב את המקום. עם זאת, גם בגרסתו הממזערת של הנאשם בבית המשפט אישר כי פיקח אחר הליכי הטענת הטובין במכולה וסגירתה בסגר.

81. הנאשם הוסיף ותיאר בהודעה כי פנה לאורן והעביר לו את פרטי הנהג. הלה העבירם לנציג שי עמילות מכס וביקש ממנו כי יעביר אליו את פרטי המכולה, מיקומה ומספרה. עוד ציין הנאשם כי בעת ההעמסה ישב בתוך המחסן. כמו כן כי סגר את המכולה באמצעות הסגר שהביא עימו לוי, בעוד בני עובד המחסן בדובק, מוודא את תקינות הפעולה. כן לדברי הנאשם, על פי הוראתו של אורן, התלווה אליו קול ונסע עימו ברכבו. הנאשם אף ציין כי הורה ללוי, לנסוע תחילה למושב בניה ומשם לנמל והוא וקול הגיעו למושב בניה, בשלב מאוחר יותר.

82. כפי שפורט לעיל, יועד קול מטעמה של דובק, על מנת להבטיח הגעתה של המכולה ישירות לנמל, כמות שעזבה את שערי דובק, לנוכח חשד שהתעורר בליבם באשר לכשרות הליכי המשלוח נשוא האישום השני.

בנסיבות אלה תמוהה על פניה העובדה כי המכולה עזבה את דובק עוד בטרם היה סיפק בידו של קול להתלוות אליה, והלה נאלץ להתלוות לנאשם ברכבו וביתר שאת תמוהה "ההלוואה" שקיבל קול בעבור קרוב משפחתו החולה ברוסיה, שנרקמה במהלך נסיעתו עם הנאשם.

על רקע זה ומטעמים מובנים בהחלט, היתמם הנאשם בעדותו בבית המשפט וטען כי לא ידוע לו מדוע קול התלווה אליו, בניגוד לדבריו המפורשים בהודעה כי קול עלה לרכבו בהוראתו של אורן.

לאור כך שהיה על קול להתלוות למכולה כבר מלכתחילה תמוהה טענת הנאשם כי נשאל על ידי קול כיצד ימשיך את דרכו, ממושב בניה, לאחר שנאלץ לעזוב את המקום על מנת לאסוף את בני משפחתו משדה התעופה. ותמוהה אף ביתר שאת תשובתו של הנאשם לקול "שיסע עם הקונטיינר כי אין מקום ברכב".

83. מההודעה עלתה במפורש בנוסף, מעורבותו הדומיננטית של הנאשם בשינוי תכולת המכולה במושב בניה. זאת בניגוד לניסיונו הנואש בבית המשפט לצייר את חלקו כשולי בלבד והתכחשותו לכל מעורבות מצידו, בהקשר לשלב זה.

וייאמר כי אין המדובר בשינוי טכני בלבד, אלא מהותי, שכן משמעו שתכולת המכולה עם הגעתה לנמל, לא תשקף את מצבה בעת יציאתה מדובק ואת המפורט על פיה, בכלל המסמכים שנלוו אליה באותה העת. ועל כן משהודה הנאשם בנתונים עובדתיים אלה, לבטח לא תוכל להישמע טענתו כי לא היה מודע למשמעותם.

84. בהודעה אף שפך הנאשם אור על חלקים, שלא באו לידי ביטוי בעדותו של לוי, אשר ציין שלא נכח בעת שינוי התכולה של המכולה אלא עזב את המקום, וחזר בחלוף כשעתיים.

נמצאנו למדים כי הנאשם ביקש להוסיף מיוזמתו, כפי שבא לידי ביטוי בהודעה, כי בין יתר הפעולות שביצע, גם דאג להביא לבניה שלושה עובדים שאסף בראשון לציון. כמו כן ציין כי עם הגיעם הורה להם כיצד לנהוג עם המכולה שהובלה למקום על ידי לוי, קודם לכן ולהמכיל אותה לפי דרישת הקונה בחו"ל.

הנאשם אף תיאר בפרוטרוט כי הורה לעובדים אלו ארגזים להשאיר במכולה ואלו מהם להוציא ממנה ולהותיר במחסן בבניה. בציינו כי הורה להם לפרוק מהמכולה שבעים וחמישה ארגזי קרטון של טבק ואת המשטחים, אשר היו מיועדים להיות מועמסים על מכולה נוספת שתגיע בבוקר המחרת ולהותיר בה שישה מהם. כמו כן תיאר הנאשם כי הצביע לעובדים על ארגזים ריקים של דובק שהיו במחסן, אותם המכיל בפסולת טבק שערבב בנסורת, אשר רכש ביפו, והורה להם להעבירם למכולה.

85. כחלק מקו הגנתו המובנה, שלל הנאשם בבית המשפט גם את הבאת העובדים למקום, אלא טען שהובאו מטעמו של אבי. הנאשם אף שב וטען כי האמור בהודעתו אינו משקף את שמסר כהווייתו, טענה שכאמור לעיל שוכנעתי שהעלה אך ורק על מנת להיחלץ מהתסבוכת אליה נקלע, לאור הדברים המפליילים שמסר בהודעתו ולא זכתה לאמוני.

התרשמתי זו התחזקה ביתר שאת בהקשר לעובדים, לאור העובדה כי המדובר בתיאור אותנטי רווי בפרטים, שמסר הנאשם ביוזמתו, מבלי שנשאל, אודות פעולות שבוצעו על ידו.

86. לוי, שהעיד בבית המשפט, במסגרת פרשת התביעה סיפר כי בהוראת הנאשם נסע לתחנת הדלק סירים. באותה העת פנה אליו בחור (להלן: "הבחור") ושאל אותו "האם הוא הנהג של ויקטור" והורה לו לנסוע בעקבות רכבו, מסוג מאזדה בצבע כסף (להלן: "רכב המאזדה"), למקום עצירת ביניים בדרך לנמל.

לוי תיאר בנוסף כי נסע בעקבות רכב המאזדה למושב בניה, שם פגש באנשים נוספים. הוא החנה את המשאית בסככה באופן שלא יכול היה להבחין בנעשה, ירד ממנה וחזר בחלוף כשעתיים.

87. גם אם עלה מעדותו של לוי, כי הנאשם לא נכח במקום בשלב זה אלא היו מעורבים אחרים ובכללם הבחור, לא היה בתיאור העובדתי שמסר, כדי להוות תמיכה לגרסת הנאשם בבית המשפט באשר להיות הבחור המכונה על ידו "אבי" ולבטח לא היווה תמיכה לגרסת הנאשם באשר למעמדו הנחות למול אותו בחור. ולא כל שכן בעת שמגרסת הנאשם בהודעה הנוספת עלה כאמור לעיל, כי אבי היה עושה דברו של הנאשם ואף כי ממילא היה הנאשם שותף פעיל ומודע לכלל מהלך הדברים, גם אם לא נכח בפועל בחלק מהתרחשותם.

88. בחינת עדותו של לוי אל מול זו של קול העלתה כי קיימת אי התאמה באשר לשלב בו התלווה קול למשאית בה נהג לוי ואשר הובילה את המכולה בסופו של יום אל הנמל.

בעוד לוי טוען כי פגש בקול ביציאתו ממושב בניה עם המכולה לכיוון הנמל וכי בשלב זה יצא קול מרכב המאזדה והצטרף אליו, טען קול כי לא שהה במושב בניה בשלב זה, אלא התלווה כל העת לנאשם, לרבות לנסיעתו לאסוף את בני משפחתו משדה התעופה וחבר למכולה רק בבונדד.

89. ההגנה ביקשה בסיכומיה לאמץ את גרסתו של לוי אשר עולה לטענתה בקנה אחד עם גרסת הנאשם בבית המשפט בהקשר זה. ואולם חוסר מהימנותו של הנאשם ומגמתיותו נלמדים גם מחוסר עקביותו. שכן בהודעה העלה גרסה שונה הדומה לזו של קול דווקא אשר ההגנה הטילה ספק במהימנותו. בניגוד לעדותו בבית המשפט אישר הנאשם בהודעה כי קול התלווה אליו על מנת לאסוף את בני משפחתו משדה התעופה כמו כן כי קול המתין לו ברכב בעת שהתמהמה בביתו וחבר ללוי, רק בקרבת הנמל.

כמו כן ציין הנאשם בהודעה כי בשעה 18:30 לערך, לאחר העצירה בשדה התעופה והביקור בביתו, שב לבניה ביחד עם קול, נכנס למחסן ויידא כי הפועלים מילאו אחר הוראותיו והורידו את הארגזים כדבעי. הוא אף שילם את שכרם, בסך של 600 ₪, הסיעם ברכבו לצומת בניה והמשיך עם המכולה ועם קול לכיוון הנמל.

90. לא נעלם מעיני הפער בין הגרסאות בהקשר לשלב בו חבר קול למשאית. ואולם בין אם כך ובין אם אחרת ובהקשר לטעון הכרעה בתיק זה בנוגע לנאשם, אין עוררין, כי המכולה אשר היתה אמורה לעשות דרכה מדובק במישרין לנמל, בשעת צהריים, כשעליה הטובין שהועמסו בדובק ונסגרו בסגר, הועברה בהוראת הנאשם למושב בניה על מנת לשנות את תכולתה והגיעה לנמל אשדוד, רק בשעת ערב מאוחרת.

91. הנאשם גולל בנוסף בהודעה, כי בשלב מסויים, בדרך לנמל אשדוד, ביקש קול לעבור ולהתלוות למשאית. זאת לאחר שאורן שב והתקשר לנאשם, על מנת לברר את מיקומם, מאחר ולא עלה בידו ליצור קשר עם קול. לדברי הנאשם הודיע לאורן כי הינם בדרך מבניה לאשדוד וממילא המסמכים טרם שודרו. לדברי הנאשם, אורן אף טרח להודיעם כי גורמי המכס ממתינים להם בנמל.

92. כבר בהודעה נדרש הנאשם לתרץ מדוע ארכה הדרך לנמל ואף מדוע מצאו לנכון להגיע לבונדד תחת לשער הנמל וטען כי בעת שהגיעו לנמל לשקילה, בשעה 19:00-20:00, הודע להם כי מאחר והשעה מאוחרת והמסמכים טרם שודרו, המשך התהליך יהיה רק למחרת היום. עוד לדברי הנאשם הודיע לאורן ולזייף, אשר עמדו עמו בקשר רציף, כי לא מצא מקום להותיר בו את המכולה ואף טען בפניהם כי ישיבה לידיהם. מאחר ונג דובק שללו אפשרות זו, פנה לאפסנה בבונדד.

93. משנשאל הנאשם הכיצד ידע לעדכן את אורן, עוד טרם הגיעם לנמל, כי המסמכים טרם שודרו, מסר תשובה מתפתלת ומעוררת תמיהות: **"היתה שעה מאוחרת וצלצלתי לעמילות מכס כשבאתי לצאת מבניה ולא ענו לי בעמילות אז אמרתי להם שאין לי איך להכניס לנמל. אריה אמר לי שאיש מכס מחכה לך. באתי לא היה אף אחד אז נסעתי לאחסן אותה"** (עמ' 6, ש' 15)

משהקשו בפני הנאשם, הכיצד ידע שהמסמכים לא שודרו אם לא נענה בעמילות המכס, השיב באופן סתמי כי "היה מאוחר".

מששבו והקשו בפני הנאשם הכיצד נודע לו כי המסמכים לא שודרו וביתר שאת, לאור העובדה כי הגיעו לידי מאורן בצהריים, השיב באופן שאינו עולה בקנה אחד עם תשובותיו הקודמות ועם הגיונם של הדברים, כי אך שיער בדעתו שבשל השעה המאוחרת המסמכים טרם שודרו.

94. שוכנעתי מסך כל האמור, כי הנאשם, אשר היה מודע לכך שאנשי המכס ממתינים לבדיקת המכולה בשער הנמל, ביקש להימנע מהבאתה למקום באותה העת, אלא ביקש לאפסנה מאמתלות שונות בבונדד, עד יעבור זעם, שכן ידע שתכולתה אינה משקפת את מצבה בעת שעזבה את שערי דובק ואת מסמכי הייצוא שהוכנו בהתאם לכך.

95. התרשמתי זו מתחזקת לאור תיאור הנאשם את מהלך הדברים, לאחר מכן, כמפורט בהודעה. הנאשם ציין כי העביר ללוי סך של 200 ₪ ואף הורה לו כיצד לפעול ביום המחרת. ומעדותו של לוי למדנו כי הנאשם הפקיד בידיו סך של 200 ₪ עבור המלגזן אשר יפרוק את המכולה מן המשאית. כמו כן הורה לו הנאשם לבוא בבוקר המחרת על מנת ליטול את המכולה ואכן יצר עימו קשר טלפוני בשעות הבוקר.

96. הנאשם תיאר בנוסף בהודעה כי באותה העת הוא וקול יצאו מהנמל ואולם אורן יצר עימו קשר וביקש כי ישיב את קול לנמל משום שמאן דהוא מהמכס ממתין לו. גרסה מיתממת מאליה, לאור טענתו של הנאשם כי היה מודע בכל העת שאנשי המכס ממתינים להם, לבדיקת המכולה. וביתר שאת, היתמם

הנאשם בציינו בהודעה כי לאחר שקול חבר אליו בשנית ומסר לו כי אותו אדם מעוניין לשוחח עמו, לא ידע כי המדובר בגורם מהמכס, הגם שציין קודם בהודעה כי החזיר את קול לנמל, על מנת לשוחח עם איש המכס.

97. נהיר לי כי הנאשם בחר להיתמם ולהעלות גרסה בלתי מהימנה זו על מנת לנסות ולשוות לעזיבתו החפזה את המקום, חרף חילופי הדברים עם איש המכס, נופך תמים, ולא הימלטות מפניו, נסיבה מפלילה כשלעצמה.

98. באשר לחלק זה של האירוע נשמעה עדותו של איבגי, אשר שימש בעת הרלוונטית כמנהל מח' המודיעין של המכס. איבגי תיאר את מהלך הדברים כדלקמן:

"מדובר על מידע או ידיעה שהתקבלה ממנכ"ל דובק, ארייה זיף לאחר שנדרש לדווח על מכונות טבק לייצוא, ביום המדובר הוא צלצל למנהל מכס באשדוד אלי בן דוד וגם אלי, גם אני יצרתי אתו קשר, המכולה לא הגיעה לאן שארייה זיף כיוון אותנו למשקל בכניסה לנמל. מאוחר יותר, הודיע שהמכולה הגיעה למסוף אשדוד בונדד. הגעתי למסוף וראיתי את מר פרדילוב הנאשם, יושב ברכב מרצדס, ניגשתי אליו הזדהיתי עם תעודת עובד מכס, ביקשתי ממנו ת.ז. והוא נסע מס' מטרים לאחור כאשר הדלת שלו פתוחה, וזה מה שפגע בי הדפתי את הדלת אחורה כי היא ניידת כדי שלא תפגע בי. הצלחתי לרשום את חלק ממס' הרכב שלו וכך הצלחתי לזכור ולרשום חלק ממספר הרכב. כך הוא ברח ובמקום נשאר הנציג של דובק שהיה אתו, הוא נשאר את בן זוג שלו, מישהו אחר שנתפס במקום. בשלב זה כמודיעין הקפצתי את יחד' החקירות של המכס ומחל' החקירות ממשיכים לטפל באירוע, ולתפוס את החשוד ולטפל במכולה. עשיתי עוד פעולה נוספת, שצלמתי את התכולה בתוך המכולה. ". (עמ' 172 לפרוטוקול, ש' 12).

99. מהדו"ח שערך איבגי ת/133 (להלן: "הדו"ח") עלה כי המידע הראשון שהתקבל אודות הגעת המכולה היה בשעה 14:00 ובפועל הגיעה המכולה לבונדד לאחר השעה 19:00.

100. איבגי עומת במהלך החקירה הנגדית עם הדברים שרשם בדו"ח. הוא אישר כי אמנם לא ציין במפורש שהנאשם ניסה לדרוס אותו באמצעות הרכב. ואולם תיאר את הפעולות בהן נקט הנאשם ומובילות למסקנה זו. קרי כי בתגובה לפנייתו, נסע הנאשם בפראות מן המקום בעוד איבגי אוזז בדלת הרכב.

איבגי הופנה בנוסף לאי ההתאמות העולות בין עדותו בבית המשפט לבין האמור בדו"ח בהקשר לשאלה האם בעת שפגש בנאשם לראשונה היה הלה ישוב ברכב או שמא נכנס אליו רק לאחר שפנה אליו, כמפורט בדו"ח. כמו כן בהקשר למיקומו של קול באותה העת.

בסופו של יום אף לא היה זכור לאיבגי לאשורו, האם מעבר לכך שהזדהה באופן מילולי בפני הנאשם כעובד המכס, גם הציג בפניו תעודה מזהה. אף לא היה זכור לו, בהקשר לאמור בכלליות בדו"ח "ויקטור סרב לענות",

על איזו שאלה התבקש הנאשם להשיב.

101. אין חולק כי גרסתו של הנאשם לא נשמעה בהקשר זה בחקירתו הראשית. גם בחקירתו הנגדית לא נתבקש להתייחס במישרין לחלק זה אלא אך התבקשה התייחסותו באשר להובלת המכולה לבונדד תחת הבאתה לפתח הנמל להשלמת הליכי השקילה והוצאתה מן הארץ כפי שהיה עליו לעשות. וביתר שאת, בעת שהובא לידיעת הנאשם כי המכולה תיבדק על ידי רשויות המכס. משציין הנאשם כי לא נכח בעת הגעת המשאית לאחסנה ועל כן פעולות אלה אינן נופלות לפתחו נתבקש להסביר את העולה מעדותו של איבגי כי נכח במקום ונמלט מפניו. הנאשם השיב אך: **"קודם כל לא ברחתי. הייתי בפנים כשהכנסנו את הקונטיינר בפנים למשה ויצאתי החוצה ובאתי לכיוון הרכב. ובא אדם ודיבר עם משה ואחר כך בא אלי ואמר שהוא מהמכס."** (עמ' 380 לפרוטוקול ש' 18).

102. איבגי זכה לאמוני לאור העובדה כי תיאר בפשטות את שארע ואף אישר בכנות כי חלק מהאירוע אינו זכור לו לאשורו ולא השלים פרטים שלא היו זכורים לו.

מעדות הנאשם עלה במפורש כי היה מודע לכך שאיבגי הינו נציג המכס ועזב את המקום בבהילות עם הרכב, חרף העובדה שאיבגי אחז בדלתו. וזאת אף אם בטרם היה סיפק בידי איבגי להבהיר בפניו את כלל הכוונה לאשורה.

103. כך עלה במפורש גם מגרסת הנאשם בהודעה. הנאשם ציין כי איבגי התקרב לרכבו, הציג עצמו כאיש מכס, וביקש ממנו להציג בפניו תעודת זהות. לדבריו מסר כי הינה ברכב ואף ניגש להביאה מן הרכב. איבגי הסתכל בה והשיבה לידיו ו**"אמר לי בוא בפנים, אמרתי לו, אני לא בא בפנים, אין לי מה לחפש שם"** (עמ' 7, ש' 1).

עוד לדברי הנאשם באותה העת עלה על הרכב, חרף הוראתו של איבגי שלא לנסוע מהמקום בציינו בפניו **"מי אתה שתניד לי אם לנסוע או לא"**. הנאשם תיאר בנוסף כי עזב את המקום בעוד איבגי פותח את הדלת האחורית.

חרף התיאור המפורש בהודעה המצביע על כך כי ניסה באגרסיביות, להימלט מהמקום, שלל זאת הנאשם וטען כי לא ידע שהינו נדרש להישמע להוראות איש המכס בשעת לילה כה מאוחרת. הוא אף היתמם בציינו כי לא היה ידוע לו מדוע מבקש איש המכס לשוחח עימו והחלה אף לא אמר לו שהוא מבקש לעשות כן, בקשר למכולה.

הנאשם אף הוסיף והיתמם ותיאר בהודעה כי לאחר שעזב את הנמל, התקשר לזיזף על מנת לברר עמו מדוע איש המכס ביקש לשוחח עימו. בעוד שיכול היה בנקל לספק את סקרנותו לו אכן היה ממתין וולא עוזב את המקום ואף יכול היה לשער את פשר הדבר לאור העובדה כי הובא לידיעתו שגורמי המכס יבדקו את המכולה.

104. האיחור הניכר בהגעת המכולה אל הנמל וכלל התנהלותו של הנאשם, בהקשר זה לרבות הבאתה לבונדד תחת לשער הנמל, כמתחייב, בהיותו מודע לכך, כי ממתנים גורמי המכס לבדיקתה ומעורבותו

המהותית והיותו איש הקשר היחיד למול דובק, באו לידי ביטוי בדומה לעדות הנאשם, גם בעדותם של אורן וזיף.

105. אורן, העיד בבית המשפט בין היתר כי בהוראתו של זיף, התלווה קול למשאית החל משלב ההטענה בדובק ועד לנמל. זאת לאחר שהנאשם ציין בפניהם כי במשלוח קודם נפתחה המכולה בתורכיה ונמצא שאינה מכילה טבק.

אורן תיאר כי המכולה יצאה מדובק בשעה 14:45 לערך והנאשם וקול התלוו אליה עד לנמל אשדוד. בשעה 16:45 לערך התקשר לקול ונענה כי הינם נמצאים בפתח הנמל ועדכן את זיף כאמור. קול השיב לו באופן זה גם בחלוף שעה וטען בפניו כי הנאשם פנה להסדיר את המסמכים הנדרשים.

עוד תיאר אורן כי בחלוף כשעה נוספת קיבל מידע מזיף כי טרם הגיעו לנמל וכל ניסיונותיו ליצור עם קול קשר עלו בתוהו. בסופו של יום עלה בידיהם ליצור קשר עם הנאשם והלה מסר להם כי הם נמצאים בבונדד. זאת בניגוד להנחייתו של זיף כי יגיעו לשער הנמל.

אורן תיאר בנוסף כי החל משלב זה, התקשה ליצור קשר עם קול והורה לו להביא לידיעתו את מספר הטלפון של הבונדד, על מנת שיוכל לתקשר עימו בקלות. ואולם הגם שכך, ניסיונותיו להתקשר לקול עלו בתוהו ואף נמסר לו על ידי השומר במקום, כי חרף הנחייתו, עזבו את המקום. באותה העת עלה בידו ליצור קשר עם הנאשם וציין בפניו כי ממתנים לו ולקול בקרבת המכולה והם הגיעו למקום. בהמשך ציין בפניהם הנאשם כי איבגי מאיים לעצור את קול ובחלוף זמן מה התקשר אליהם הנאשם בשנית וטען כי הינו שוקל להשיב את המכולה לידיהם.

106. גם זיף תיאר כי קול התלווה למכולה, החל מהמשלוח השלישי, על מנת לאבטח את מהלך הובלת המכולה מדובק במישרין, עד לנמל, כפי שתיאר אורן.

זיף העיד כי בעת הרלוונטית למשלוח הרביעי יצר קשר עם גורמי המכס בנמל אשדוד על מנת שהמכולה תיבדק על ידם, עם הגעתה לנמל אשדוד. לדבריו, עקב העת אחרי נסיעת המשאית וחשדו התעורר, מאחר והנסיעה התארכה מעל למשוער.

זיף העיד בנוסף כי בעת שעודכן על ידי קול כי המשאית והמכולה נמצאים בנמל אשדוד דיווח לגורמי המכס. המכולה אמנם אותרה ואולם הקשר עם קול אבד. בחלוף כשעה התקשר אליו הנאשם והביע את מורת רוחו על כך שיזם את הבדיקה במכס.

זיף עמד על גרסתו כי הודיע לנאשם מבעוד מועד כי המכולה תיבדק על ידי גורמי המכס.

107. מעדותו של אבי כהן, ממונה פרוייקטים יס"מ מכס אשדוד, אשר העיד במסגרת פרשת התביעה ולא נמצא כל מניע לפקפק במהימנותה, עלה, כי חבר לאיבגי, בבונדד, בשעה 20:00 בעקבות אירוע חשד להחלפת התכולה במכולה. הוחלט על פתיחת המכולה והבחין בארגזי קרטון כבדים. המכולה נלקחה לשיקוף והוברר שבקדמת המכולה מוקמו ארגזי קרטון המכילים סוג מסוים של טובין ובהמשך בעלי

108. כעולה מת/121 שהוגש בהסכמה, אין עוררין כי בעת שנפתחה המכולה בנמל באותה העת, הכילה 6 ארגזי קרטון המכילים טבק במשקל 640 ק"ג, 7 ארגזי קרטון מלאים בחציר, 5 ארגזי קרטון מלאים באדמה, 4 ארגזי קרטון מלאים בנסורת עץ, 34 ארגזי קרטון מלאים בחול, 3 שקי חול ו- 2 ארגזי קרטון ריקים.

109. עלה אם כן כי בסופו של יום, הגיעה המכולה לנמל כשהיא מועמסת בשישה ארגזים בלבד של טבק, כפי שתיאר הנאשם בהודעה.

110. עצם הגעתה של מכולה נוספת לנמל אשדוד, ביום 25.7.05 שמספרה MSKU 609426 להלן: "המכולה הנוספת" אינה שנויה במחלוקת, לרבות העובדה כי הכילה, את יתרת הטובין, כמפורט ב- ת/120, משטח המכיל נייר כסף לסיגריות, משטח המכיל נייר חום לפילטרים ולסיגריות, שני משטחים המכילים נייר לבן לסיגריות, 5 קרטונים המכילים עשבים יבשים לא מזוהים, 1 קרטון מכיל נסורת עץ ו- 75 קרטונים של טבק.

111. בניגוד לטענת הנאשם כי לא היה מעורב כלל בהליכי הייצוא, מלבד רישומה של דובק כיצואן משתתף וכי לא עמד בקשר עם עמילות המכס, נמצאנו למדים במפורש, מההודעה כי המכולה הנוספת הוזמנה על ידו, מעמילות המכס, בבוקר המחרת. היה בכך כדי להשמיט מאליה את הקרקע מגרסתו האחרת של הנאשם בהודעה, אודות הכוונה מראש לפצל את המשלוח הרביעי לשתי מכולות. מהלך, אשר כפי שיפורט בהמשך, היה מוזיל את העלויות באופן משמעותי. ולהצביע על כך כי המדובר היה בצעד ספונטאני בעקבות תפיסתה של המכולה שהכילה שישה ארגזי טבק בלבד ועל מנת להסוות את הכוונה שלא לייצא את כלל הטבק כמתחייב.

112. התרשמתי זו התחזקה אף לאור עדותו של הנאשם בבית המשפט כי המכולה הועמסה במושב בניה וכי הגיע למקום לאחר שובו משדה התעופה, פגש באבי והאיץ בו מאחר והובא לידיעתו כי אורן וזיף ממתנים למכולה בנמל. הנאשם אף טען כי אבי מסר לו שהמכולה מוכנה ועל כן יובילו אותה לנמל מיידית ואילו המכולה הנוספת תובל לנמל למחרת היום. זאת בעוד שעלה מההודעה כי בשלב זה המכולה הנוספת טרם הוזמנה.

113. כעולה מההודעה היה הנאשם מעורב בכל פרט, גם בהקשר להזמנת המכולה הנוספת. הוא דאג להזמנתה באמצעות שי עמילות מכס ולהגעת הנהג ניסים קראוויני. כמו כן דאג פעם נוספת להבאת ארבעה עובדים מראשון לציון, ניצב לידם והורה להם במה להטעינה ואף סגר אותה בסגר, שהביא הנהג. עוד עלה כי הנאשם התלווה לנהג בנסיעתו לנמל אשדוד וטיפל בכל הנדרש. הנאשם אף הציג בפני החוקרים את שטר המטען שקיבל לידו, משי עמילות מכס וכן ציין בפרוטרוט מה הכילה כל אחת

מהמכולות.

הנאשם אף תיאר בהיתממות כי במהלך הטיפול במכולה הנוספת בנמל, הופתע לראות את בא כוחו מגיע למקום והתבקש להתלוות אליו למשרדו, תוך התעלמות במפגיע מכך שיום קודם לכן נמלט מאיש המכס.

114. אודות נסיבות הזמנתה של המכולה הנוספת נשמעה עדותן של נינה ויסכה.

יסכה פירטה כי לאחר שהוחל בהליך היצוא של המכולה, באותו הערב או למחרת, נתבקשו על ידי מי מנציגי ישראל, לספק להם את המכולה הנוספת, לשם ייצוא טבק ומוצרים נלווים, כאשר נמל היעד והמקבל זהים לאלה נשוא המכולה.

במסגרת עדותה של נינה הוגשו מסמכי הייצוא הנוגעים למכולה **ת/159** ואלה הנוגעים למכולה הנוספת, **ת/160**. ממסמכי המכולה הנוספת אף למדנו כי ניתנה על ידי יסכה הוראה, למשוך מכולה ריקה מיבנה על מנת להמכילה בחברת ישראל, נסיבה המלמדת ביתר שאת על כך שכלל מטרת הזמנת המכולה הנוספת היתה להונות, כפי שיפורט בהמשך.

עוד לדבריה, לא הוסבר לה מדוע מבקשים לפצל את המשלוח בשלב זה, אלא טענה בפניהם מיוזמתה כי לו היו מבקשים כאמור מלכתחילה היו חוסכים כפל עלויות ובכל מקרה, עמדו נציגי ישראל על הזמנת המכולה הנוספת.

בחקירה הנגדית אישרה יסכה כי הזמנת המכולה הנוספת בוצעה על ידי אבי ולא היה זכור לה לאשורה מתי התבקשה לבצעה.

115. נינה מנגד, שפכה אור בעדותה, על כלל נסיבות הזמנת המכולה הנוספת כהווייתן. נינה תיארה בהודעתה **ת/169**, כי כלל ההתקשרות היתה עם אבי. היא הדגישה כי ביום 20.7.05 הזמין אבי את המכולה בלבד וכלל ההליכים והצעת המחיר היו בהתאם.

עוד לדבריה, ביום 25.7.05 התקשר אבי בנוגע למכולה הנוספת. באותה העת ציינה בפניו כי התשלום בעבור שתי המכולות, יעמוד על סך של 28,000 ₪, בניכוי יתרה העומדת לזכותם, של 3,000 ₪. נינה הוסיפה והעידה כי אכן אבי התייצב במשרד, שילם סך במזומן של 15,000 ₪. כמו כן ציינה כי ביקשה לדעת מה פשר ייצוא החול והכדאיות הכלכלית שבכך ואבי טען בפניה כי הכל כשורה. בנוסף הבהירה לאבי כי הדבר יהיה כרוך בהוצאות נוספות מיותרות ומוטב היה אם היו המכולות מוזמנות יחדיו. נינה פירטה כי למכולה הנוספת פתחה תיק יצוא נוסף והוציאה לפועל את ההזמנה השניה. בנוסף ציינה כי התקשרה בשעות הבוקר לאבי ולא נענתה ומאז לא היה ביניהם כל קשר.

116. ברי לי אם כן, כי הזמנת המכולה הנוספת לא היתה מתוכננת מלכתחילה, אלא הצורך בה קם עם תפיסת המכולה והיא נועדה לטשטש את החלפת התכולה וליצור מצג על פיו כלל הטובין יוצאו אל מחוץ לתחומי המדינה, בהתאם לעסקה, הגם שבשתי מכולות שונות.

אמנם נינה ויסכה מייחסות את הזמנת המכולה הנוספת לאבי ואולם מעבר לכך שהנאשם קשר עצמו בהודעה באופן מפורש להזמנתה, הדבר עולה גם מפירוט השיחות מהן עולה כיהנאשם היה בקשר עם המכונה בשי עמילות מכס כ"אבי".

שכן המכולה יצאה מדובק, כשהיא מוטענת בטובין וסגורה בסגר. אליה התלווה קול, אשר אמור היה לוודא הגעתה במישרין אל הנמל. לו התעורר הצורך מלכתחילה לפיצול, לבטח היה הדבר נעשה בעצה אחת עם דובק ובידיעתה ואולם דובק לא היתה בסוד העניינים.

כך עולה גם מחשבונית דובק הנוגעת למשלוח זה, **ת/105**, ובה מדובר על שמונים ואחד קרטונים של טבק, אשר הועמסו על המכולה ונסגרו בסגר ומשקלם הכולל 7,635 ק"ג.

אינדיקציה לכך שכלל ארגזי הטבק, במלוא משקלם, אמורים להיות מוטענים במכולה בלבד, קיימת גם במסמכי שי עמילות מכס, **ת/107**.

במסגרת עדותה של נינה הוגש מסמך שערכה בכתב ידה, **ת/174**, ממנו עלה כי המכולה נמשכה ביום 24.7.05 בשעה 10:00 ואילו המכולה הנוספת נמשכה למחרת היום בשעות אחר הצהריים. גם בכך היה כדי להוות תמיכה להתרשמותי כי לא היתה כוונה מלכתחילה לפצל את המשלוח הרביעי לשתי מכולות, שאחרת, היו שתי המכולות נמשכות יחדיו ומוטענות בדובק בהתאם.

117. הסברו של הנאשם על פיו נועד הפיצול על מנת לעקוף מגבלות על ייבוא טבק בנמל היעד, מופרך על פניו. בלתי נהיר הכיצד תושג תכלית זו באמצעות הפיצול וביתר שאת, מדוע לא הוצאה כוונה זו אל הפועל מלכתחילה, אלא אך בדיעבד ובעלויות מופרזות. גם אישורו של הנאשם כי המדובר במהלך בלתי חוקי, מצביע על אופן התנהלותו הקלוקלת ועל כך כי המטרה מקדשת את כל האמצעים.

המסגרת המשפטית

118. כפי שפורט לעיל שוכנעתי כי הוכחו כל עובדות כתב האישום, הנוגעות לאישום זה ולאור קביעות העובדתיות אפנה להכריע האם הוכחו על פיהן, כלל העבירות המיוחסות לנאשם.

119. בהקשר לעבירת ההברחה, יפים דברי בהקשר לאישום השלישי, גם לאישום זה ודין הנאשם להיות מזוכה מחמת הספק בהקשר אליה.

120. לאור קביעותי העובדתיות דלעיל כי מלכתחילה אמור היה הייצוא להסתכם במכולה עליה נותרו שישה ארגזי קרטון בלבד המכילים טבק, מסך כל השמונים ואחד שהועמסו בדובק, מצאתי כי הוכח שהנאשם ביצע פעולה במטרה שדובק תתחמק או תשתמט מתשלום מס, בניגוד לסעיף 117(ב) לחוק המע"מ. (וראה גם את האמור בהקשר זה, באישום השלישי).

121. הפעולות בהן נקט הנאשם על מנת לשנות את תכולת המכולה ולהותיר חלק מהטובין במחסן בבניה,

אף מוכיחות מאליהן, את ביצוע העבירה של החזקת טובין טעוני מס שלא שולם המס המגיע עליהם, בניגוד לסעיף 22(א)(3) לחוק מס קניה, המיוחסת לנאשם.

122. שוכנעתי כאמור לעיל, כי מלכתחילה לא היתה כוונה לפצל את המשלוח הרביעי לשתי מכולות אלא להוציא מחוץ לתחומי המדינה במכולה, מכלל הטובין שהועמסו עליה בדובק, אך שישה מהארגזים המכילים טבק. כמו כן כי הנאשם נטל חלק בהזמנת המכולה הנוספת, לאחר שנמלט מפני איבגי, על מנת להסוות עניין זה ובכוונה להטעות את רשויות המכס.

כפועל יוצא מכך, שוכנעתי כי לו לא היתה נפתחת המכולה ודבר המרמה לא היה מתגלה, אזי לבטח היתה יוצאת לדרך, כאשר רשימון הייצוא אינו משקף את תכולתה לאשורה אלא את כלל הטובין שנרכש והוטען בדובק ואמור היה לצאת אל מחוץ לתחומי מדינת ישראל.

מאחר וכחלק מהשלמת המצג הכוזב הונפקו על ידי שי עמילות מכס, שני רשימוני ייצוא זמניים. האחד מהם שיקף את תכולת המכולה, לרבות פסולת טבק וחול שמטרת ייצואו לא הובררה והשני את תכולתה של המכולה הנוספת, לא מצאתי כי בוצעו העבירות המוגמרות המיוחסות לנאשם באישום זה, אלא הוכח ניסיון לבצע הגשת רשימון כוזב, מסירת אמרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אמרה כזו, והטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו, המיוחסות לו.

ויצוינו בהקשר זה גם החשבוניות שצורפו לשני הרשימונים, אינן משקפות את הצדדים המקוריים לעסקה כפי שפורט גם באישום השלישי. המוכר הינו כביכול ישראטאב ואילו הלקוח אינה חברת אגאת אלא מורמן קיקלישווילי.

123. באישום זה, מייחס כתב האישום בנוסף לנאשם ביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, בניגוד לחוק העונשין, לנוכח הימלטותו מפני איבגי. בסיכומיה אישרה ב"כ המאשימה שעבירה זו לא הוכחה ואולם עתרה לבית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה אחרת, שעובדותיה נגלו לפניו, במהלך המשפט, הפרעה לעובד ציבור.

אכן קביעותי העובדתיות מבססות את יסודות העבירה החלופית. ואולם, הרשעה בביצועה אפשרית, היה וניתנה לנאשם בפועל, האפשרות להתגונן מפניה .

מאחר ולא קיימת זהות בין יסודות העבירה המקורית בה הואשם הנאשם וזו החלופית, שהוכחה בפני, לא שוכנעתי כי ניתנה לנאשם ההזדמנות להתגונן כדבעי ולא מצאתי להרשיעו כאמור.

124. עבירה נוספת המיוחסת לנאשם הינה שיבוש מהלכי משפט, בניגוד לחוק העונשין, המוגדרת בסעיף 244 כדלקמן:

"244. העושה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, בין בסיכול הזמנתו של עד, בין בהעלמת ראיות ובין בדרך אחרת, דינו - מאסר שלוש שנים; לענין זה, "הליך שיפוטי" - לרבות חקירה פלילית והוצאה לפועל של הוראת בית משפט."

כפי שיפורט עתה, מצאתי כי הוכחו כל יסודות עבירה זו.

כאמור לעיל, שוכנעתי כי הנאשם היה מודע לכך שהמכולה תבדק על ידי המכס עם הגיעה לנמל ואף נקט בפעולות על מנת להשהות את הגעתה ולאחסנה בבונדד.

אף שוכנעתי כי הנאשם עזב את המקום בבהילות, תוך התעלמות במפגיע מכוונתו של איבגי, נציג רשות המכס, לתחקר אותו בהקשר למכולה, כפי שנהג עם קול, ובעוד הנ"ל אוחז בדלת הרכב, על מנת למנוע את עזיבתו. זאת תוך שנהיר לנאשם כי בסמוך לכך תפתח המכולה וייגלה לעין כל שאינה מכילה את כל הטובין שהועמסו בדובק.

על מנת להטות את החקירה וליצור מצג כוזב על פיו כלל הטובין אמור היה לצאת מן הארץ, ואולם בשתי מכולות שונות, נטל הנאשם חלק פעיל בהזמנת המכולה הנוספת והתלווה אליה לנמל.

הגנה מן הצדק

125. ההגנה בסיכומיה הפנתה לאמור בבקשתה לביטול כתב האישום מכוח הגנה מן הצדק, (להלן: "הבקשה"), אשר הוגשה בראשית ההליך ונקבע כי תוכרע בסופו של יום ועל פי כלל הראיות שיובאו בפני בית המשפט.

126. בבקשה טענה ההגנה כי קמה לנאשם הגנה מן הצדק, מכוח פגיעה בחוש הצדק וההגנות וכן פגיעה בהגנת הנאשם וביכולתו להוכיח כי מעמדו בעסקה התמצה בתיווך. זאת לנוכח מגמתיות החקירה ואי מיצויה, מאחר והחוקרים סברו מלכתחילה כי הנאשם לבדו תכנן, יזם, רכש והיה אחראי על הייצוא

127. בהקשר לכך פירטה ההגנה בבקשה כי החוקרים נמנעו מלהתחקות אחרי אבי ויהודה, חרף פרטים שמסר הנאשם אודותיהם או כאלה שעלו בהקשר אליהם בחקירת אחרים, הנוגעים לכלל האישומים.

128. בהקשר למגמתיות החקירה הצביעה ההגנה בבקשה על אי ההתאמה שבין האמור בחקירתו של זייף, אל מול החקירה במלואה כפי שתועדה באמצעים חזותיים. כמו כן לכך כי בעימות שנערך בין מאיר ענבי ואילן בורוכוב, המעורבים בתשלום נשוא האישום השני, לא עלה שמו של אבי ארביב, שכונה על ידם כ"אבי הכריש" ואשר עמד מאחורי העברת הכספים לדובק אלא אך בגרסה המליאה המתועדת.

129. עוד נטען בבקשה בהקשר להיעדר יומן חקירה או להיעדר תיעוד באשר לפעולות שבוצעו, לרבות ניסיון

בלתי צליח להשוות בין הטבק שנמכר בדובק, לבין הטבק שימש לסיגריות מזויפות. נסיבה מהותית המהווה לטענת ההגנה תמיכה בגרסת הנאשם כי הטבק יצא את הארץ.

130. עוד נטען בבקשה כי החוקרים נמנעו מלהתחקות אחר הגורמים העומדים מאחורי החברות הייצואניות, קרטייה וישראלטאב, החברה הרוכשת אגאת, או המקבלת אנטאר נשוא האישום הראשון, הגם שפרטיהם היו לנגד עיניהם, בחומר החקירה.

131. בסיכומיה טענה ההגנה בנוסף בהקשר למגמתיות החקירה ובפגמים שנפלו בתיעודה, כפי שפורט בבקשה לעיל, כי באה לידי גם בהודעותיו של הנאשם שאינן משקפות את הנאמר בחקירה. לטענתה הנאשם אולם במהלך החקירה, חווה התנכלות מצד החוקרים לנוכח המשרה שממלא אחיו, ברשות המיסים, הוא חש ברע והודעותיו אף לא הוקראו בפניו חרף כך כי השפה העברית אינה שגורה בפיו על בוריה.

ההגנה הפנתה בנוסף בסיכומיה לאי מיצוי החקירה מעבר לים ולכך כי העדים הרלוונטיים לא עומתו עם סך כל נתוני החקירה.

בנוסף טענה ההגנה כי קמה לנאשם הגנה מן הצדק, לנוכח אכיפה בררנית, הגשת כתב האישום נגדו והימנעות מהגשתו כנגד מעורבים אחרים, בהליכי הוצאת העסקה אל הפועל וייצוא הטובין.

132. בסופו של יום עתרה ההגנה למעשה לבית המשפט לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול כתב האישום מכוח הגנה מן הצדק. לחילופין ועל בסיס נימוקים אלה עתרה ההגנה לבית המשפט לקבוע בדבר קיומם של מחדלי חקירה מהותיים המובילים לזיכוי הנאשם.

133. הגנה מן הצדק מעוגנת כיום בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. המבחן להחלטה נותר זה שנקבע בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נגד בורוביץ'** בדבר הבחינה התלת שלבית:

"בשלב הראשון על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת אשמתו או חפותו. בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות ... בשלב השלישי, מששוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום" (ר' ע"פ 4988/08 איתן פרחי נ' מדינת ישראל).

134. כפי שפורט לעיל, בהקשר לאישום השלישי, הגם שהנאשם תלה את יהבו בהוכחת גרסתו, באבי וביהודה, סיפק אודותיהם פרטים כלליים בלבד באופן שהקשה על ההתחקות אחריהם, כפי שבא לידי ביטוי בעדותם של החוקרים.

כמו כן שוכנעתי כי האמור בהודעות הנאשם משקף את שמסר לאשורו והנאשם ניסה להתנער מהאמור בהן, לנוכח הגוון המפליל של חלק מהנאמר בהן. אין המדובר בחקירה שהתנהלה במפתיע או בספונטאניות. שכן הנאשם נמלט מפני איבגי כשהינו מודע לכך שקיימת כוונה לבדוק את הליכי הייצוא של המכולה ואף לשיטתו התייצב לחקירה, רק לאחר הכנסת המכולה הנוספת לנמל וקבלת ייעוץ משפטי במשרדי בא כוחו, אליו התלווה לאחר שהנ"ל הגיע לנמל. גם טענתו באשר למניע מצידם של החוקרים להתנכל לו לאור תפקידו של אחיו, נותרה עמומה ובעלמא. אף נמצאנו למדים כי עלה בידי הנאשם למצות את זכויותיו כנלמד מכך ששמר בחלק מההודעות על זכות השתיקה.

אף לא ראיתי עין בעין עם ההגנה כי החוקרים נמנעו במכוון באופן גורף, מלבחון את גרסתו של הנאשם, תוך התעלמות מכיווני חקירה נוספים. שכן נמצאנו למדים שבוצעו פעולות חקירה אשר חלקן הובילו לנאשם עצמו וחלקן למבוי סתום.

ואולם מנגד לא ניתן להתעלם מכך, כפי שאישרו גם החוקרים, כי חלק מפעולות החקירה אכן לא הגיעו לכלל מיצוי. כמו גם העובדה כי לא נוהל יומן חקירה וקיימות פעולות שלא תועדו.

ואולם אף אם אצא מנקודת הנחה כי נפלו פגמים בהליך אין המדובר בכאלה המהווים פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות וביתר שאת לאור התנהלות הנאשם בחקירה, לפרטים העמומים שמסר והעיתוי בו העלה אותם.

לאור זאת אף לא מצאתי לקבוע כי קמה לנאשם הגנה מן הצדק, מכוח אכיפה בררנית בהימנעות מהלעמיד לדין מעורבים נוספים, שפרטיהם נותרו עלומים.

135. גם דין טענתה החלופית של ההגנה בדבר מחדלי החקירה להידחות.

בהקשר לנפקותם של מחדלי חקירה נקבע בע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל כדלקמן:

"כידוע, הלכה היא כי מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכויו של נאשם, אם חרף מחדלי החקירה הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירות שיוחסו לו [ראו למשל: ע"פ 7164/07 אלהוושלה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 11.8.2008], פסקה 8 והאסמכתאות הנזכרות שם; עוד ראו לאחרונה פסק דינו של השופט נ' סולברג בע"פ 8447/11 סולימאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 24.9.2012], פסקה 23 והאסמכתאות הנזכרות שם]. יש לבחון בעת בדיקה של טענה בדבר מחדלי חקירה את השאלה האם המחדלים הנתענים הם חמורים במידה המעוררת חשש שהגנת הנאשם קופחה כיוון שהתקשה להתמודד כראוי אם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו. בדיקה זו נעשית תוך שקלול המחדלים הנתענים על רקע התשתית הראייתית שהונחה לפני בית המשפט [כן ראו פסק דינו של השופט נ' סולברג בע"פ 2489/12 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 13.8.2012], פסקה 25]. בהקשר זה יפים דבריו של השופט ס' ג'ובראן בע"פ 347/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 29.11.2007]:

"השאלה היא ביסודה שאלה של צדק. האם נעשה למערער עוול...

מטרת החקירה המשטרית היא למצוא ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזיכויו

של חשוד, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו...

ככלל, אין לומר שמחדלי חקירה יובילו בהכרח לזיכוי של המערער. נפקותו של המחדל תלויה בנסיבות המקרה הקונקרטי, ובפרט בשאלה, האם עסקינן במחדל כה חמור, עד כי יש חשש שמא קופחה הגנתו של המערער באופן שיתקשה להתמודד עם חומר הראיות המפליל אותו או להוכיח את גרסתו שלו. על פי אמת מידה זו, על בית המשפט להכריע מה המשקל שיש לתת למחדל, לא רק כשהוא עומד לעצמו, אלא גם בראיית מכלול הראיות." (שם, פסקה 20).

136. כפי שפורט לעיל בהקשר להגנה מן הצדק, גם אם אצא מנקודת הנחה שהחקירה לא מוצתה עד תום, בנקודות מסוימות, הרי שמירב טענות ההגנה נוגעות לאי העמקת החקירה בהקשר לפרטים האמורים להיות בידיעתו האישית של הנאשם ואשר נמנע מלספקם או להביא עדים באשר להוכחתם.

משכך ומשמצאתי כי ישנה תשתית ראייתית מספקת להרשעת המערער בחלק מהמיוחס לו באישומים השלישי והרביעי לא יהא במחדלי החקירה הנטענים, אף אם קיימים כאלה ואחרים, כדי להוביל למסקנה כי עסקינן במחדלים חמורים בגינם קופחה הגנתו של הנאשם.

סוף דבר

137. אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו באישומים הראשון והשני.

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מביצוע עבירת הברחת טובין המיוחסת לו באישומים השלישי והרביעי.

אני מזכה את הנאשם מביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית המיוחסת לו באישום הרביעי.

אני מרשיעה את הנאשם באישום הרביעי בניסיון לבצע את העבירות בניגוד לפקודה: הגשת רשימון כוזב, מסירת אמרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אמרה כזו, והטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו.

אני מרשיעה את הנאשם ביתר המיוחס לו באישומים השלישי והרביעי.

ניתנה היום, ו' אלול תשע"ד, 01 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים

חתימה